

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Šárky Hůrkové Ph.D. a přísedících Anny Barešové a Antonína Huška ve věci žalobkyně: [redacted], nar. [redacted], bytem, [redacted], zast. JUDr. Ervín Perthen, advokát se sídlem Velké náměstí 135/19, 500 03 Hradec Králové, proti žalovanému: 1) Mateřská škola, IČ: [redacted], se sídlem [redacted], zast. [redacted], zaměstnanec žalovaného 2), žalovanému: 2) Statutární město [redacted], IČ: [redacted], se sídlem [redacted], o určení neplatnosti odvolání z výkonu funkce ředitelky a o zaplacení částky 50.976,00 Kč s příslušenstvím,

t a k t o:

- I. Žaloba, kterou se žalobkyně domáhala proti žalovaným 1) a 2) určení neplatnosti odvolání žalobkyně, které ji bylo doručeno dne 25.5.2012, z výkonu funkce ředitelky žalovaného 1) učiněné žalovaným 2) dne 22.5.2012 a dále proti žalovanému 1) povinnosti k zaplacení částky 50.976,00 Kč s úrokem z prodlení v zákonné výši z částky 1.810,00 Kč od 16.6.2012 do zaplacení, z částky 5.889,00 Kč od 16.7.2013 do zaplacení a z částky 43.277,00 Kč od 16.8.2012 do zaplacení, **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalobkyně je povinna zaplatit státu do pokladny Okresního soudu v Hradci Králové náhradu nákladů řízení ve výši 128,00 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobkyně se podanou žalobou ze dne 20. 7. 2012 domáhala proti žalovaným 1) a 2) určení neplatnosti svého odvolání z výkonu funkce ředitelky mateřské školy žalovaného 1) učiněného ze strany žalovaného 2) a doručeného žalobkyni dne 25. 5. 2012 a zároveň se domáhala zaplacení žalované dlužné částky jako nezaplacené odměny za výkon uvedené funkce, která by jí byla řádně vyplacena, pokud by k jejímu neplatnému odvolání nedošlo. Žalobkyně zejména namítala, že písemné odvolání nesplňuje formální náležitosti pro svoji platnost, neboť je koncipováno naprosto obecně a není z něho zřejmé, jakým konkrétním jednáním či opomenutím se měla žalobkyně vytýkaného porušení povinností dopustit, tedy jedná se o neplatné odvolání z důvodu jeho naprosté neurčitosti, když žalovaný až v průběhu tohoto soudního jednání doplňoval konkrétní tvrzení, jak se měla žalobkyně vytýkaného porušení povinností dopustit, což je nepřipustné. Zároveň žalobkyně namítla, že odvolání je neplatné i proto, že nebyly naplněny v něm uvedené důvody a žalobkyně se tak nedopustila žádného závažného porušení či neplnění právních povinností vyplývajících z činnosti ředitelky mateřské školky. Zejména žalobkyně uvedla, že není pravdou, že by nezajistila dostatečný dohled nad dětmi ve školce, že by nezabezpečila primární prevenci sociálně patologických jevů, že by neřešila projevy šikany mezi dětmi, že by nedostatky ve své řídicí práci narušila pedagogickou úroveň vzdělávání a školských služeb a že by neřešila stížnosti rodičů či pedagogů a neřešila nevhodné chování některých dětí. Žalobkyně obsáhle a podrobně uvedla, jakým způsobem řádně plnila povinnosti ředitelky školky, a to jak vůči zaměstnancům, tak vůči dětem a jejich rodičům, včetně vztahů k žalovanému 2) jako zřizovateli.

Žalovaný 1) a 2) navrhovali shodně úplné zamítnutí žaloby s tím, že odvolání žalobkyně z funkce ředitelky bylo učiněno platně a důvody k tomuto odvolání byly dány. Žalovaný 1) a 2) zejména trvali na tom, že žalobkyně při výkonu funkce ředitelky svým jednáním či opomenutím narušila pedagogickou úroveň vzdělávání a školských služeb, její jednání či nekonání vedlo ke vzniku nevhodného výchovného prostředí a špatných mezilidských vztahů v mateřské školce a vedlo i ke vzniku sociálně patologických jevů a ohrožení zdraví a bezpečnosti dětí.

Soud v dané věci zjistil, že mezi účastníky nebylo sporné, že žalobkyně vykonávala funkci ředitelky mateřské školky žalovaného 1) (dále také jen školky) na základě svého jmenování žalovaný 2), a to ode dne 1. 8. 2010, když byla jmenována na dobu určitou do 31. 7. 2012. Nebylo sporné, že dne 25. 5. 2012 bylo žalobkyni doručeno písemné odvolání z výkonu funkce ředitelky učiněné na základě usnesení rady města [REDAKCE] číslo

ze dne 22. 5. 2012, které bylo přijato na devátém jednání rady města konaného dne 22. 5. 2012, jak soud zjistil z výpisu tohoto usnesení a z citovaného písemného odvolání žalobkyně z funkce ředitelky. Soud takto zjistil a mezi účastníky nebylo sporné, že žalobkyně byla z funkce ředitelky odvolána pro závažné porušení a neplnění právních povinností vyplývajících z činností, úkolů a pravomocí na vedoucím pracovním místě ředitelky mateřské školy, které bylo zjištěno kontrolní činností zřizovatele s tím, že za svého působení ve funkci ředitelky školky od 1. 8. 2010 neřešila četné a opakované stížnosti rodičů, přes opakovaná prokazatelná upozornění ze strany pedagogů, rodičů i zřizovatele nezajistila dostatečný dohled nad dětmi v mateřské škole a tím dopustila ohrožení zdraví dětí a porušila závažným způsobem ustanovení § 164 odst. 1, písm. h) školského zákona č. 561/2004 Sb. a ustanovení § 5 vyhlášky č. 14/2005 Sb., dále nezabezpečila primární prevenci sociálně patologických jevů a neřešila projevy šikany mezi dětmi, a to i přes četné a opakované žádosti rodičů, a dále nedostatky ve své řídicí práci narušila pedagogickou úroveň vzdělávání v mateřské škole, za kterou dle § 164 odst. 1, písm. c), přímo odpovídá. Soud zjistil, že na základě takto přijatého usnesení žalovaného 2) jako zřizovatele příslušné mateřské školky - žalovaného 1) - bylo žalobkyni doručeno písemné odvolání dle přípisu žalovaného 2) ze dne 22. 5. 2012, vedeného pod se značkou /2012.

Soud v dané věci po právním posouzení dospěl k závěru, že mezi účastníky vznikl pracovněprávní vztah jmenováním žalobkyně do funkce ředitelky mateřské školy žalovaného 1) žalovaným 2) jako zřizovatelem v souladu s § 166 odst. 1 až 3 školského zákona č. 561/2004 Sb., v platném znění (dále jen školský zákon) a § 33 a násl. zákoníku práce (zákona č. 262/2006 Sb., v platném znění), a to na dobu určitou od 1.8.2010 do 31.7. 2012. Soud proto dospěl k závěru, že žalovaní 1) a 2) jsou v této věci pasivně legitimováni ve věci podané žaloby o určení neplatnosti předmětného odvolání v souladu s § 166 odst. 4 a 5 školského zákona a § 73 a 73a zákoníku práce. Soud zároveň shledal, že žalobkyně má na podané žalobě na určení neplatnosti předmětného odvolání naléhavý právní zájem v souladu s § 80 o.s.ř., neboť takto žalované určení má právní význam pro její práva a oprávněné zájmy tak, že může samo o sobě řešit, případně předejít právním sporům z pracovněprávního vztahu mezi účastníky založeného shora uvedeným jmenováním do funkce ředitelky, když právě napadeným odvoláním měl skončit výkon práce žalobkyně na pracovním místě ředitelky v souladu s § 73a zákoníku práce ve spojení s § 166 odst. 4 a 5 školského zákona, a proto na žalovaném určení má žalobkyně naléhavý právní zájem, byť v souladu s § 73a za použití § 48 odst. 2 zákoníku práce uplynutím doby určité, a to k 31.7. 2012, skončil pracovní poměr mezi účastníky.

Soud se proto zabýval otázkou žalované platnosti předmětného odvolání, k níž zejména shledal, že učiněné odvolání splňuje veškeré formální náležitosti pro svoji platnost, když bylo učiněno v souladu se zákonem k tomu oprávněnou osobou - žalovaným 2) jako zřizovatelem, a to na základě platně přijatého usnesení příslušného orgánu žalovaného 2) přípisem ze dne 22.5. 2012, v souladu s § 73 zákoníku práce a § 166 školského zákona. Soud také shledal, že toto odvolání směřující ke skončení výkonu funkce ředitelky bylo učiněno na základě platné právní úpravy školského zákona, a to z důvodů, které tento zákon připouští dle § 166 odst. 5, písm. a) školského zákona, tj. v případě žalovaného pracovního poměru založeného jmenováním na dobu určitou z důvodu závažného porušení nebo neplnění právních povinností vyplývajících z činností, úkolů a pravomocí na vedoucím pracovním

místě ředitelky mateřské školy, které bylo zjištěno zejména inspekční činností České školní inspekce nebo zřizovatelem. Soud při právním posouzení shledal, že školský zákon jako speciální právní úprava, ani obecná právní úprava v zákoníku práce nestanoví a nevyžaduje, aby pro platnost takového odvolání bylo nutno uvést konkrétní odvolací důvody, tj. nutnost odvolací důvod konkrétně a nezaměnitelně vymezit skutkově (jako stanoví zejména § 50 odst. 4 zákoníku práce v případě výpovědi ze strany zaměstnavatele). Proto soud v této věci shledal, že v souladu s rozhodnutím Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 32 Cdo 750/2009 je třeba uzavřít, že pokud zákon nestanoví, že obsahovou náležitostí odvolání z funkce ředitelky mateřské školy (žalovaného 1) a učiněného žalovaným 2) jako zřizovatelem), je konkrétní a nezaměnitelné skutkové vymezení příslušného zákonem dovoleného odvolacího důvodu, nemůže mít absence takového konkrétního skutkového vymezení důvodu odvolání za následek neplatnost odvolání pro neurčitost, spočívající pouze a právě v tom, že v odvolání nebyl konkretizován zákonem předpokládaný odvolací důvod. Dle tohoto právního posouzení učiněné odvolání nelze považovat za neurčité jenom proto, že neobsahuje náležitost, kterou obsahovat nemusí, tedy která není právním předpisem stanovena jako nezbytná obsahová část tohoto právního úkonu. Soud proto shledal, že učiněné odvolání ve své formě splňuje náležitosti platného odvolání, učiněného oprávněnou osobou a ze zákonem dovoleného důvodu, tedy odvolání dne 22. 5. 2012, doručené žalobkyni dne 25. 5. 2012, obsahuje veškeré formální náležitosti a po formální stránce je platné.

Soud proto v dalším řízení zjišťoval naplnění odvolacího důvodu a jako předběžnou se zabýval otázkou, zda-li nastaly a existovaly skutečnosti naplňující (formálně řádně) uplatněný odvolací důvod.

Soud na základě nesporných tvrzení účastníků a zejména z účastnické výpovědi žalobkyně ve znění jejího písemného vyjádření ze dne 21. 5. 2012 a ze zápisů ze schůzek rodičů v dubnu a květnu 2012 zjistil, že na jaře 2012 byla ve školce žalovaného 1) řešena situace ohledně nezl. žáka [REDAKCE] třídy [REDAKCE]. Bylo nesporné a z provedeného důkazu listinami ze spisu Policie ČR, Krajského ředitelství [REDAKCE], sp. zn. [REDAKCE] - [REDAKCE], i ze zprávy České školní inspekce se dne 19. 6. 2012 má soud za prokázané, že tato situace se začala ve školce řešit na základě oznámení matek dvou nezletilých dětí paní [REDAKCE] a [REDAKCE], které informovali příslušné učitelky svých dětí dne 14. 3. 2012 o tom, že nezl. [REDAKCE] se měl ve školce (na WC) dopustit nepřípustného, [REDAKCE] chování vůči jiným, obtěžovaným nezl. chlapcům, o čemž byla žalobkyně jako ředitelka školky stejného dne informována příslušnými učitelkami - [REDAKCE], jak soud zjistil z písemného záznamu žalobkyně jako ředitelky ze dne 15.3. 2012 o předání informací p. uč. [REDAKCE] dne 14. 3. 2012, výsledku žalobkyně i svědecké výpovědi [REDAKCE] a [REDAKCE]. Soud má takto za prokázané, že dne 15. 3. 2012 projednala žalobkyně jako ředitelka nastalou situaci se všemi pedagogy, jak bylo zjištěno i ze zprávy České školní inspekce ze dne 19. 6. 2012, i když v období od 2. 2. 2012 do doby provedeného inspekčního šetření dne 25. 5. 2012 se ve školce nekonaly pedagogické rady, které tak žalobkyně jako ředitelka nevyužívala jako svůj poradní orgán. Soud má dále z nesporných tvrzení účastníků za prokázané, že žalobkyně jako ředitelka zároveň učinila výzvu rodičům nezl. [REDAKCE], kteří však nereagovali, a proto na den 29. 3. 2012 svolala

schůzku rodičů nezl. [redacted] s ředitelkou a oběma příslušnými učitelkami dotčené [redacted] třídy, p. uč. [redacted] a p. uč. [redacted], kde byl rodičům sdělen oznámený problém v chování nezl. [redacted]. Soud zjistil, že tato schůzka proběhla ze strany rodičů ve vypjaté atmosféře, zejména otce, který si vynutil přítomnost nezl. [redacted] a vůči ředitelce i učitelkám vystupoval slovně agresivně. Zde došlo ke sjednání následné schůzky s rodiči údajně obtěžovaných nezl. chlapců, paní [redacted] a [redacted] dne 4. 4. 2012. Soud zjistil, že žalobkyně byla zároveň o nastalé situaci telefonicky informována ze strany ředitele spádové základní školy dne 29. 3. 2012 a žalobkyně na to ihned kontaktovala centrum [redacted], a to [redacted], k okamžité spolupráci. Na sjednané schůzce dne 4. 4. 2012 mezi dotčenými rodiči, učitelkami [redacted] a [redacted] a žalobkyní jako ředitelkou bylo dosaženo shody na řešení situace s centrem [redacted], když matka nezl. [redacted] nesouhlasila s pedagogicko-psychologickou poradnou. Byl dohodnut termín další schůzky dne 2. 5. 2012 za přítomnosti odborníka z centra [redacted] ke zhodnocení výsledku působení na nezl. [redacted]. Dále má soud za prokázané, že dne 17. 4. 2012 proběhla mimořádná schůzka všech rodičů dětí z dotčené [redacted] třídy za účelem jejich seznámení se vzniklou situací a přijatými opatřeními k jejímu řešení, a to na základě e-mailu od další matky dítěte z této třídy paní [redacted] ze dne 12. 4. 2012, který tato zaslala žalobkyni jako ředitelce s informacemi o narůstajících problémech s nezl. [redacted] v době od října a listopadu 2011, které neměly být vždy profesně řešeny. Soud má z uvedených listinných důkazů i výsledku svědkyně [redacted] a [redacted] za prokázané, že dotčené děti ze [redacted] třídy byly ihned po 14. 3. 2012 ve školce poučeny o ochraně osobního soukromí a bezpečí v případě vzniku řešené situace. Zároveň má soud za prokázané, že průběžně k řešení situace začaly probíhat konzultace ředitelky s odborníky z centra [redacted] - [redacted] a [redacted], včetně jejich osobních konzultací ve školce a dotčené třídě ve dnech 30. 4., 3. 5., 14. 5., 16. 5., 17. 5. 2012. Dne 2. 5. 2012 bylo na plánované schůzce rodičů dotčených dětí s učitelkami [redacted] a [redacted] a žalobkyní jako ředitelkou za účasti odborníků [redacted] a [redacted] posuzováno výchovné působení na nezl. [redacted] s tím, že od oznámení situace dne 14. 3. 2012 nebylo zaregistrováno jeho nepřipustné [redacted] chování, ale podle sdělení rodičů a potvrzení učitelek došlo k nárůstu jeho agresivního chování ve školce jak vůči dětem, tak i třídním učitelkám a byla přijata další spolupráce s centrem [redacted]. Zároveň soud zjistil, že po této schůzce byl ze strany některých rodičů dětí z dotčené [redacted] třídy podán podnět na příslušný sociální odbor města [redacted] a žalobkyně toto sdělila odborníkovi [redacted] s tím, že by mohlo dojít k ohrožení potřebné dobrovolné spolupráce rodiny nezl. [redacted] s centrem [redacted]. Dne 3. 5. 2012 také proběhla schůzka všech rodičů dětí dotčené [redacted] třídy, kteří se zúčastnili v malém počtu (pouze 8 z rodičů) a byli seznámeni s nastalými skutečnostmi s tím, že nebylo zaregistrováno po 14. 3. 2012 jiné nepřipustné chování nezl. [redacted], ale došlo k nárůstu jeho agrese ve školce vůči dětem i učitelkám, a to zřejmě jako jeho reakce na průběh první schůzky jeho rodičů ve školce ze dne 29. 3. 2012, které se účastnil a byl tak svědkem konfliktního chování svého otce. Soud zjistil, že rodiče na této schůzce poukazovali na problémy s chováním nezl. [redacted] již v jeho [redacted], [redacted] a [redacted] třídě, které v dotčené [redacted] třídě pokračují. Podle oznámení ze dne 11. 5. 2012 a souhlasu ředitelky došlo dne 14. 5. 2012 a 16. 5. 2012 k návštěvě odborníka [redacted], resp. [redacted] v dotčené [redacted] třídě za přítomnosti příslušných učitelek [redacted] a [redacted] i žalobkyně jako ředitelky a následně proběhl dne 16. 5. 2012 osobní rozhovor v ředitelně o pozitivním posunu v chování nezl. [redacted], ale byla řešena jeho účast na nastávající školce v přírodě,

a to v náhradním termínu s dětmi s jiné třídy (v termínu společně s ředitelkou). Při tomto jednání došlo také ke vstupu otce jednoho z nezl. dětí dotčené třídy, pana [REDAKCE], který oznámil agresivitu nezl. [REDAKCE] ve školce vůči jeho synovi, která měla za následek modřiny s námitkami o tom, že ředitelka nic nepodniká a neřeší, nehlásí vše na policii s tím, že pro tuto nečinnost ředitelku zažaluje. Soud má za prokázané, že ředitelka pozvala pana [REDAKCE] k řešení na následující den 17. 5. 2002 s tím, že není příslušnými učitelkami informována, a proto věc nemohla řešit. Stejněho dne 17. 5. 2012 proběhlo plánované dokončení odborného vyšetření [REDAKCE] ve školce a žalobkyně jako ředitelka se na schůzce s panem [REDAKCE] dozvěděla o opětovném napadení a vyhrožování ze strany nezl. [REDAKCE] s tím, že bylo požadováno okamžité řešení, k němuž žalobkyně jako ředitelka konstatovala, že opět nebyla učitelkami informována, ačkoliv k tomu byly opakovaně vyzývány a šla se za přítomnosti pana [REDAKCE] informovat k paní učitelce [REDAKCE] o sděleném novém incidentu, k němuž jí bylo sděleno, že bylo vyhrožováno i dalším dítětem, nezl. [REDAKCE] bylo špatné chování vysvětleno, ale po začlenění mezi děti se situace opakovala, problematické chování nezl. [REDAKCE] bylo neustálé a nezvladatelné, ohrožovalo ostatní děti na zdraví. Vůči p. [REDAKCE] žalobkyně jako ředitelka konstatovala, že nezl. [REDAKCE] měla předchozí školní rok ve třídě a takto agresivně se nikdy nechoval, pan [REDAKCE] potvrdil, že jeho syn se donedávna s nezl. [REDAKCE] kamarádil a nebyly obtíže. Tím byla ředitelkou zdůvodněna potřeba spolupráce s odborníky k odhalení problému v chování nezl. [REDAKCE] s tím, že orgán péče o dítě již podnět dostal, učitelky měly upravenou pracovní dobu tak, aby se, co nejvíce překrývaly a zajistili tak bezpečnost i vzdělání dětí. Soud má za nesporné, že další den 18. 5. 2012 probíhal zápis dětí do školky a v odpoledních hodinách oznámil žalobkyni otec nezl. [REDAKCE], že dal věc advokátovi a prokurátorovi a následně se do školky dostavily [REDAKCE] a [REDAKCE] z odboru školství města [REDAKCE], které hovořily s učitelkami, prohlédli si školku a asi po 50 minutách se následně se žalobkyní, která byla zaneprázdněna u zápisu, pouze rozloučily a odešly. Soud má za to, že tyto skutečnosti jsou shodně potvrzovány i výpovědi svědkyň [REDAKCE] a [REDAKCE].

Z citovaných listinných důkazů ze spisu Policie ČR a výpovědi žalobkyně soud zjistil, že dne 21. 5. 2012 žalobkyně jako ředitelka byla doprovázena [REDAKCE] třídu při jejím odjezdu na školu v přírodě a v době této její nepřítomnosti došlo k vyzvednutí nezl. [REDAKCE] ze strany příslušných orgánů k jeho výsledku na Policii ČR, o čemž byla žalobkyně telefonicky informována příslušnou učitelkou, která nezl. [REDAKCE] předala. Soud má za prokázané, že žalobkyně po svém návratu zjišťovala, co se stalo a proč, jak bylo zjištěno i z účastnického výsledku žalobkyně, a přitom podala trestní oznámení ohledně únosu nezl. [REDAKCE] ze školky, který byl do školky vrácen asi ve 12.30 hod. a okamžitě si ho vyzvedli rodiče, kteří ředitelku u přítomné učitelky napadli s tím, že je vším vina.

Soud má z citovaných listinných důkazů ze spisu Policie ČR a dále ze svědeckých výsledků [REDAKCE] a [REDAKCE] i účastnického výsledku žalobkyně za prokázané, že nezl. [REDAKCE] kterého sama žalobkyně jako učitelka měla předchozí školní rok v jeho [REDAKCE] třídě, vyžadoval jako jedno ze živých dětí ve školce zvýšenou pozornost a zájem o svoji osobu s individuálním přístupem, zejména potřebu důsledného dozoru nad dodržováním nastavených pravidel z jeho strany, když s jeho matkou vždy došlo k dohodě, i když někdy obtížněji přijímala upozornění na chování nezl. [REDAKCE].

Bylo nesporné a z citovaného spisu Policie ČR i zprávy orgánu sociálně-právní ochrany dětí ze dne 11. 12. 2012 má soud za prokázané, že chování nezl. [REDAKCE] bylo předmětem šetření Policie ČR od května do listopadu 2012 a dne 5. 12. 2012 byl podán návrh příslušného okresního státního zástupce na projednání nezletilého před zdejším soudem pro mládež ohledně uložení opatření.

Soud na základě nesporných tvrzení účastníků a zejména z účastnické výpovědi žalobkyně ve znění jejího písemného vyjádření ze dne 21. 5. 2012, z výsledku svědkyně [REDAKCE] a [REDAKCE] a ze zápisu o nahlášení skutečnosti ze dne 21. 6. 2011 zjistil, že dne 21. 6. 2011 bylo ve školce nahlášeno nepřipustné [REDAKCE] obtěžující chování nezl. [REDAKCE] vůči nezl. [REDAKCE], a to její matkou p. učitelce [REDAKCE] zastupující žalobkyni v době její dovolené, která toto obratem jako závažnou skutečnost dne 23. 6. 2011 sdělila žalobkyni jako ředitelce. Soud zjistil, že ředitelka tuto situaci řešila schůzkou mezi matkou nezl. [REDAKCE] a nezl. [REDAKCE] se svojí účastí, při níž doporučila návštěvu poradny a upozornila na svoji povinnost informovat orgány pro týrání a zanedbávání dítěte. Protože matka dívky si nepřála nahlášení na příslušné orgány, ředitelka souhlasila s dohodou s matkou nezl. [REDAKCE], v dobré víře a přesvědčení v nápravu nezl. [REDAKCE] a s odvoláním na citlivý přístup k oběma dětem. Žalobkyně jako ředitelka přijala takovou dohodu mezi rodiči dotčených dětí jako konečné řešení s tím, že podobné projevy nezl. [REDAKCE] se nebudou opakovat, jak přislíbila jeho matka, jak soud zjistil z pořízeného zápisu o této schůzce. Z těchto důkazů i z výsledku žalobkyně má soud za prokázané, že žalobkyně jako ředitelka tuto situaci hodnotila jako jednorázový incident, který byl s dotčenými rodiči projednán a po jejich vzájemné dohodě byl jako ojedinělý uzavřen.

Soud z předložené listiny o zápisu o nahlášení skutečnosti ze dne 21. 6. 2011 spolu se zápisem o analýze a vyvození závěrů se všemi pedagogy dne 27. 6. 2011 dále zjistil, že žalobkyně takto písemně stanovila postup a opatření, včetně dalších opatření sledující prevenci sociálně patologický jevů, včetně toho, že nezl. [REDAKCE] měl do budoucna využívat záchod pouze bez přítomnosti ostatních dětí za dohledu pedagoga a zajištění stálého a zvýšeného dohledu nad dětmi při veškerých aktivitách školky v budově i mimo ni se zaměřením i na hygienu atd. s tím, že toto opatření a postupy jsou součástí dokumentace školky a představují trvalý bod pedagogických a provozních rad a všichni zaměstnanci jsou povinni se jimi řídit s trvalým vyvěšením ve sborovně školky, což soud zjistil i ze zápisů z konaných rad ze dne 30. 8. 2011(bod 4) a ze dne 2. 2. 2012.

Z písemné stížnosti na chování žalobkyně jako ředitelky ze dne 7. 2. 2011, doručené magistrátu žalovaného 2) dne 9. 2. 2011 a dále ze svědeckých výpovědí [REDAKCE] [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] soud zjistil, že podepsaní zaměstnanci školky žalovaného 1), a to jak pracoviště [REDAKCE] tak pracoviště [REDAKCE], podali stížnost na nepřipustné chování žalobkyně jako ředitelky po jejím nástupu do funkce 1. 8. 2010. Soud z této stížnosti zjistil, že podepsaní zaměstnanci [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] ve své stížnosti (sepsané a podané [REDAKCE]) si stěžovali, že od nástupu žalobkyně do funkce ředitelky vznikají ve školce na obou pracovištích pod jejím vedením neustálé konflikty mezi ní a jednotlivými zaměstnanci, které navíc časem neustupují, ale naopak jich stále přibývá. Uváděli, že ani po půl roce se situace

nelepší, naopak vzájemné vztahy se neustále vyostřují s tím, že žalobkyně jako nová ředitelka zřejmě nezvolila správnou cestou, neboť ihned po jejím nástupu došlo i ke zbytečnému konfliktu s rodiči dětí, které školku navštěvují. Soud dále zjistil, že podepsaní zaměstnanci namítali, že ředitelka nevytváří vhodné a přiměřené pracovní prostředí pro řádnou a kvalitní práci učitelek a dalších zaměstnanců a v důsledku toho ani vhodnou atmosféru pro výchovu dětí, když učitelky nemají pro svoji práci podporu a vhodné vedení a žalobkyně jako ředitelka vytváří na obou pracovištích velmi napjatou pracovní atmosféru. Soud zjistil, že ve stížnosti byly uvedeny jednotlivé konkrétní konfliktní situace, zejména skutečnost, že ředitelka opakovaně zvýšeným hlasem řeší pracovní záležitosti před dětmi a rodiči, vyjadřuje nezájem nad odlišnými názory zaměstnanců s pohrůzkami advokáty či soudy za hrubé porušení pracovní kázně, včetně trestního oznámení, uprostřed hovoru v takovém případě odchází či končí telefonní hovor, vydává neustále ústní pokyny ke způsobu práce, které vzápětí mění, provádí jejich kontrolou a v případě svého závěru o jeho nedodržení uděluje důtky za hrubé porušení pracovní kázně s pohrůzkou výpovědi, soudního řízení a podobně. Soud zjistil, že ve stížnosti je popisována konkrétní situace učitelky [REDAKCE], které byly takto ředitelkou uděleny dvě ústní důtky za hrubé porušení kázně s pohrůzkou výpovědi a která byla počátkem ledna 2011 opakovaně volána k žalobkyni do ředitelny, což psychicky neunesla a v pátek 14. 1. 2011 se zhroutila a na místě zkolabovala tak, že zasahovala záchranná služba. Zároveň si zaměstnanci stěžovali na to, že žalobkyně jako ředitelka narušuje a zasahuje do jejich soukromí, zakazuje jim jakkoliv se bavit s rodiči dětí, které učitelky učí, pracovní záležitosti s nimi vyřizuje i v době volna, i když se nejedná o bezodkladné situace, i po pracovní době si zve některé zaměstnance k sobě do kanceláře. Stěžovali si dále na to, že z důvodu žalobkyni jako ředitelkou opakovaně svolávaných miniporad jsou děti pod dohledem provozního personálu i na delší dobu. Stěžují si, že svým postojem žalobkyně neustále kritizuje úroveň školky a tím i kvalitu práce zaměstnanců před svým nástupem do funkce. Zároveň si zaměstnanci stěžují na problematiku pracovní doby a čerpání dovolené, kterou žalobkyně jako ředitelka řeší nevhodně a necitlivě vůči zaměstnancům. Zároveň namítají nemožnost seznámit se se zápisy z porad, které musejí okamžitě podepsat, a dále i na nevhodné organizování vzdělávacích plánů stejně pro všechny třídy školky. Ve stížnosti zaměstnanci namítají, že žalobkyně jako ředitelka nedodržuje rovný přístup ke všem zaměstnancům a původně jednotný pracovní kolektiv, který byl vůči sobě navzájem vstřícným, rozdělila na dva tábory, které nemohou najít společnou řeč, a to tábor sympatizující s ředitelkou a tábor, který projevuje své vlastní názory či nesouhlas s tím, že první skupinu zaměstnanců ředitelka zvýhodňuje, a to i na odměnách, které rozděljuje velmi nevyrovnaně. Ve stížnosti uvádějí, že žalobkyně jako ředitelka podává různé informace, šíří pomlvy a nepravdy. Ze všech uvedených důvodů je atmosféra ve školce velmi napjatá, plná strachu a agrese, ředitelka vystupuje z pozice moci a svého postavení vůči svým podřízeným v mnoha ohledech zneužívá, včetně necitlivosti přístupu k zaměstnancům, což vše se projevuje nejenom na pracovní atmosféře, ale i na zdraví některých zaměstnanců.

Ze zprávy České školní inspekce se dne 26. 5. 2011 soud zjistil, že ve školce žalovaného 1) bylo provedeno inspekční šetření ve dnech 26. - 29. 4. 2011, jehož předmětem bylo hodnocení podmínek, průběhu a výsledků vzdělávání poskytovaného mateřskou školou podle školského zákona a příslušných školních vzdělávacích programů a

dále zjišťování a hodnocení naplnění školního vzdělávacího programu a jeho souladu s právními předpisy a rámcovým vzdělávacím programem. Soud z přípisu odboru školství magistrátu žalovaného 2) ze dne 14. 2. 2011 i z výsledku svědků [REDAKCE] a [REDAKCE] i účastnické výpovědi žalobkyně zjistil, že toto inspekční šetření časově navazovalo a bylo vyvoláno podáním a řešením stížnosti některých zaměstnanců školky na chování žalobkyně jako ředitelky ze dne 9. 2. 2011. Soud zjistil, že při tomto inspekčním šetření byl zhodnocen aktuální stav školky, byly hodnoceny hlavní výsledky, a to na obou pracovištích školky žalovaného 1) - pracovišti [REDAKCE] (umístěny [REDAKCE] třídy školky) a pracovišti [REDAKCE] (dále [REDAKCE], umístěny [REDAKCE] třídy). Bylo konstatováno, že od minulé inspekční činnosti došlo ke změně v personálních podmínkách, a to jednak ve funkci ředitelky školky a jednak učitelek, a dále došlo ke změnám v materiálním vybavení školky, když ve spolupráci se zřizovatelem byly provedeny úpravy, které souvisejí především s otevřením další třídy (na pracovišti [REDAKCE]), čímž došlo k výraznému zlepšení kvality materiálních podmínek pro pobyt dětí zejména na pracovišti [REDAKCE]. Zároveň inspekce zjistila z pozorování organizace vzdělávání, inspekčních hospitací ve všech třídách a z rozhovorů se zaměstnanci, že došlo ke změnám v pracovní atmosféře oproti inspekci provedené v roce 2010 s tím, že ředitelka začala na základě postřehů z tříměsíčního monitorování přijímat opatření týkající se organizace provozu a volby metod a forem práce při realizaci předškolního vzdělávání a některá rozhodnutí však nebyla všemi pracovníci školky vstřícně přijata, což vyplynulo jak z rozhovorů s nimi, tak se to projevilo v jejich negativních stanoviscích k současnému sociálnímu klimatu ve školce. Jako pozitivní inspekce zjistila, že se tento stav nijak negativně nepromítá do práce s dětmi v jednotlivých třídách. Inspekce dále zjistila obdobnou úroveň poskytovaného předškolního vzdělávání jako v roce 2010, nadstandardní nabízení dalších aktivit pro děti, bylo zjištěno, že učitelky věnují patřičnou pozornost rozvoji a výchově dětí. Soud z citované inspekční zprávy zjistil, že žalobkyně jako ředitelka působila ve funkci krátce od 1. 8. 2010 po svém jmenování zřizovatelem na základě konkursního řízení, když splňuje předpoklady pro výkon této funkce s tím, že dokončovala studium pro ředitele škol a školských zařízení.

Soud z citované inspekční zprávy a dále shodně jak z výpovědi žalobkyně, tak z výpovědi svědkyně [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] a [REDAKCE] zjistil, že žalobkyně jako ředitelka po svém nástupu do funkce ponechala kompetence spojené s řízením pracoviště školky [REDAKCE] své zástupkyni [REDAKCE] a oproti původní podobě jej ještě rozšířila o kontrolní činnost a současně přesunula místo pedagogického působení této své zástupkyně z pracoviště [REDAKCE] na pracoviště [REDAKCE]. Soud jak z inspekční zprávy, tak z účastnického výsledku žalobkyně a ze svědecké výpovědi [REDAKCE] zjistil, že komunikace mezi ředitelkou a její zástupkyní nebyla zcela funkční, obě zaujímaly při vyhodnocování některých situací zcela odlišné názory a tento stav byl komplikován ještě tím, že se ředitelce v této době dosud nepodařilo získat pro aktivní spolupráci podle svých koncepčních záměrů všechny pracovníce školy, což se projevovalo tím, že ve školce v rámci kolektivu zaměstnanců (jak pedagogických, tak provozních) vznikly dvě skupiny s navzájem odlišnými postoji a názory, a to jednak skupina přijímající způsob vedení školky ze strany žalobkyně jako ředitelky, a jednak skupina s tím nesouhlasící, tak jak soud shodně zjistil z výpovědi všech slyšených svědkyň, zejména výsledku svědkyně [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]. Soud z těchto výsledků svědkyň a z citované inspekční zprávy odkazující na rozhovor s některými pedagogickými pracovníci v dubnu

2011 zjistil, že ze strany části zaměstnanců byl již v dubnu 2011 negativně vnímán především vliv na vnitřní informační systém, neboť měly pocit menší informovanosti, a zároveň byl vnímán negativní vliv na personální vztahy mezi nimi. Soud zjistil, že inspekce již v dubnu 2011 při svém šetření projednala s ředitelkou některá opatření, zejména to, aby ověřila funkčnost a spolehlivost přenosu informací prostřednictvím pověřené osoby a zajistila volný přístup prokazatelně všech zaměstnanců k zápisu z pedagogických rad a ke všem důležitým rozhodnutím a informacím. Soud zároveň z citovaných výslechů svědkyň i žalobkyně a z uvedené inspekční zprávy zjistil, že v dubnu 2011 žalobkyně jako ředitelka spíše omezovala přímý kontakt se svojí zástupkyní p. [REDAKCE] a naopak, když k předávání informací mezi oběma pracovišti obě prioritně využívaly elektronickou poštou. Soud zjistil, že tuto komunikační bariéru zjistila při své šetření i inspekce ve své citované zprávě z dubna 2011 s tím, že přesto se oběma společně podařily zrealizovat pozitivní změny především v oblasti materiální na pracovišti [REDAKCE], což je potvrzováno i výpovědí žalobkyně a svědkyně [REDAKCE]. Soud zároveň z citovaných výslechů svědkyň a žalobkyně a z uvedené inspekční zprávy zjistil, že všechny pedagogické pracovnice, včetně ředitelky, si uvědomovaly takto nastalou změnu vnitřního klimatu a zejména to, že vzájemné negativní postoje se nemohou přednášet do nejednotného pedagogického působení na děti. Inspekce dále zjistila, že žalobkyně jako ředitelka realizuje kontrolní činnost pravidelně pouze na pracovišti [REDAKCE], kde také následně sleduje plnění uložených opatření, ale naopak na pracovišti [REDAKCE] bylo zjištěno, že kontrolní činnost není podložena konkrétními výsledky, ze kterých by vyplývalo, že toto tvoří funkční systémovou součást řídicí práce vedení školky. Soud ze zprávy inspekce, předložených dokumentů školky a z výsledku žalobkyně zjistil, že žalobkyně jako ředitelka vymezila odpovědnost pedagogických pracovníků za svěřené dílčí pracovní úkoly a povinnosti v jejich pracovních náplních, jako ředitelka v dubnu 2011 dokumentaci školy tvořila velmi detailně, systematicky a jednotně na obou pracovištích, vytvářela srozumitelná rozhodnutí a ukládala jasná opatření, včetně používání pedagogické rady jako poradního orgánu s tím, že ze zprávy inspekce i předložených zápisů z porad soud zjistil, že zápisy byly vedeny velmi podrobně a zaměstnanci měli možnost se vyjadřovat i ke vzniklé konfliktní situaci. Soud také ze zprávy inspekce z dubna 2011 zjistil, že v této době rodiče byli průběžně informováni o průběhu a výsledcích vzdělávání dětí, učitelky měly snahu společně s rodiči řešit problémy při vzdělávání, případně zprostředkovat kontakty na školská poradenská zařízení a konzultace s odborníky, včetně centra [REDAKCE], rodiče byli zváni na společné akce školky a aktivně se zapojovali. Soud má dále z citované zprávy inspekce za prokázané, že při inspekčním šetření v dubnu 2011 žalobkyně jako ředitelka po celou dobu velmi aktivně spolupracovala s inspekcí, působila velmi vyrovnaně a projevovala se u ní zjevná snaha vést školu podle svých koncepčních záměrů, kdy bylo zřejmé, že při vedení školky cíleně uplatňuje poznatky ze studia a z dalšího vzdělávání v oblasti managementu. Soud ze závěru inspekční zprávy z dubna 2011 zjistil, že jako nedostatek byly zjištěny některé znevýhodňující podmínky pro přijímání dětí k předškolnímu vzdělávání a dále problematické vzájemné vztahy některých pracovníků školy s vedením a získáváním všech zaměstnanců pro týmovou spolupráci.

Z písemného sdělení žalobkyně ze dne 30. 5. 2011 a připojeného emailu ze dne 16. 5. 2011 soud zjistil, že žalobkyně vůči odboru školství žalovaného 2) objasnila své odmítnutí navrhovaného sociometrického šetření ve školce žalovaného 1) s tím, že dle

sdělení odborníka v připojeném e-mailu se v daném momentě jedná o vysokou míru rizika, a to zejména o riziko manipulativního zneužití závěrů metody. Zároveň zdůvodnila, že po jejím nástupu se záhy začaly se vzrůstající intenzitou projevovat třecí plochy mezi ní a zástupkyní [REDAKCE], když zdrojem konfliktů byly především neshody v zásadních koncepčních otázkách, což se projevilo i ve vzájemných vztazích mezi některými zaměstnanci i ve vztazích s několika rodiči. Žalobkyně měla za to, že podstatou dlouhodobého nedorozumění a vyplývajících následných negativních reakcí některých zaměstnanců školy a rodičů, byly především nenaplněny ambice zástupkyně, ale i další skutečnosti. Uvedla, že zástupkyně však podala výpověď z pracovního poměru ke dni 31. 5. 2011 a je tak vytvořen předpoklad, že situace bude zklidněna a klima školky ozdraví. Žalobkyně proto žádala o časovou prodlevu nutnou ke stabilizaci situace s tím, že pokud by se měly nadále projevovat obdobné problémy a stížnosti, je ochotna podrobit se vyšetření, které bude vztahy diagnostikovat. Z připojené emailové zprávy ze dne 16. 5. 2011 soud zjistil, že žalobkyni bylo nabídnuto individuální snímání jako jednotlivce za účelem definování jejích možností pro potenciální celkovou změnu s tím, že s odstupem bude zvážen další postup.

Z písemného upozornění odboru školství žalovaného 2) ze dne 20. 6. 2011 soud zjistil, že žalovaný 2) upozornil žalobkyni jako ředitelku školky žalovaného 1) na nedostatky řídicí práci ředitelky, a to na základě stížností, které proti ní byly podány jak z řad zaměstnanců, tak z řad rodičů, jejichž podstatou je špatné klima školky způsobené nekvalitním řízením školy. Soud zjistil, že proto byla žalovaným 2) podána žádost na provedení šetření České školní inspekce, které proběhlo od 26. do 29. 4. 2011. Soud zjistil, že žalovaný 2) upozorňoval žalobkyni jako ředitelku na nutnou vědomost o tom, že vedení lidí, jejich motivování a znalost motivačních faktorů jsou základem pro úspěšné řízení organizace. Odkazoval na doporučené sociometrické šetření, z jehož závěrů by bylo možné využívat poznatky pro řízení kolektivu a nahlížet na své postoje, které však žalobkyně odmítla z důvodu, že se obávala důsledků intervence a reakcí svého týmu. Soud zjistil, že žalovaný 2) tuto situaci ve školce hodnotil jako vážný problém vyplývající ze základního konfliktu ambic, aspirací a kompetencí, a proto žalobkyni jako ředitelku upozornil na nedostatky v její řídicí práci a uložil jí s okamžitou platností zvolit takovou metodu řízení, která zklidní situaci mezi žalobkyní jako ředitelkou, některými zaměstnanci školky a rodičovskou veřejností s tím, že citlivým, a taktním jednáním může výrazně ovlivnit efektivitu veškeré pedagogické práce.

Soud ze zápisu z pedagogické a provozní rady ze dne 30. 8. 2011, výsledku žalobkyně a výsledku svědků [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] zjistil, že žalobkyně jako ředitelka od 1. 9. 2011 pro nový školní rok 2011/2012 pokynem pro všechny zaměstnance reagovala jednak na závěry shora citované inspekční zprávy z dubna 2011 ohledně zlepšení způsobu a organizace výuky a vzdělávání dětí, a jednak stanovila pravidla pro vzájemné chování zaměstnanců s důrazem na svoji výlučnou kompetenci jako ředitelky k řešení vnitřních záležitostí školky s tím, že jakýkoliv problém je třeba řešit pouze na pracovišti v kolektivu zaměstnanců a je nepřijatelné jakkoli angažovat rodiče do řešení vnitřních záležitostí školky, jak tomu bylo v minulosti. Dále soud zjistil, že ředitelka určila úkoly a odpovědnost pro jednotlivé zaměstnance.

Z písemných stížností rodičů dětí dotčené ■ třídy školky soud zjistil, že bylo podáno celkem sedm stížností na magistrát žalovaného 2) dne 26. 4. 2012, v nichž rodiče podávají stížnost na jednání žalobkyně jako ředitelky školky žalovaného 1) pro její nekonání a nedostatečné řešení situace nastalé ve školce nevhodným chováním žáka nezl. ■, které má významný vliv na ostatní tím dotčené děti.

Z přípisu žalovaného 2) České školní inspekci ze dne 17. 5. 2012 a připojených stížností rodičů soud zjistil, že žalovaný 2) požádal o provedení šetření ve školce žalovaného 1) v nejkratší možné době, neboť má za to, že ve školce je špatné klima s tím, že vedením školky nejsou podporovány pedagogické dovednosti tak, aby se situace ve školce zklidnila a nastalé problémy byly co narychleji vyřešeny. Soud zjistil, že rodiče si stěžovali na vyhrocenou a vážnou situaci ve školce s tím, že ředitelka jedná proti zájmu dětí, rodičů i zřizovatele, její praktiky označovali za diktátorské a manipulátorské s tím, že od minulého školního roku stále neřešila šikanozní a obtěžující chování ze strany jednoho spolužáka, nic s tím nedělala a vše nechávala za dveřmi školky, vinu svaluje na okolí. Zejména si stěžovali na neinformovanost o řešení vzniklého případu, kdy jedno dítě šikanuje ve své třídě více dětí a chová se agresivně jak vůči dětem, tak učitelkám, včetně náznaků ■ obtěžování, žádali zjednání nápravy.

Soud má z nesporných tvrzení účastníků za prokázané, že žalobkyně se dopisem ze dne 2. 5. 2012 vyjádřila ke stížnostem rodičů, které jí byly dány na vědomí dne 26. 4. 2012 e-mailem ze strany odboru školství - ■, k němuž byly připojeny dvě anonymní stížnosti rodičů. Zároveň má soud takto za prokázané, že dne 22. 5. 2012 byla žalobkyně znovu vyzvána k vyjádření k dalším připojeným stížnostem rodičů, zároveň byla žalobkyně dne 22. 5. 2012 ve 14 hodin přítomna na odboru školství města ■ u ■ a ■ k podání vysvětlení. Na výzvu ze dne 22. 5. 2014 již žalobkyně nereagovala proto, že byla v tento den jako ředitelka z funkce odvolána usnesením rady města. Zároveň nebylo sporné, že v této době, a to dne 9. 5. 2012, probíhalo ze strany žalovaného 2) řízení ohledně výběru nového ředitele školky žalovaného 1).

Z výsledku žalobkyně, včetně jejího písemného vyjádření ze dne 21. 5. 2012, a dále ze zápisů ze schůzek rodičů v době od dubna do května 2012, včetně vzájemné e-mailové komunikace žalobkyně s matkou jednoho ze žáků dotčené ■ třídy – p. ■ ze dne 12. 4. 2012 až 16. 5. 2012 soud zjistil, že žalobkyně řešila stížnosti rodičů dětí na nevhodné chování nezl. ■ v dotčené ■ třídě tím, že s nimi opakovaně projednávala vzniklou situaci a činěná opatření, včetně spolupráce s odborníky a opakovaně poukazovala na to, že nebyla ze strany učitelek i rodičů dostatečně a včas informována.

Z úředního záznamu ze dne 23. 5. 2012 ze spisu PČR, Krajského ředitelství policie ■ kraje, sp. zn. ■, soud zjistil, že vyšetřující komisařka dne 21. 5. 2012 za účasti sociální pracovnice vyzvedla ve školce žalovaného 1) nezl. ■ za účelem jeho výsledku, když žalobkyně jako ředitelka nebyla přítomna ve školce, a proto jednala s příslušnou paní učitelkou ■, které také po provedení výsledku nezletilého a jeho návratu zpět do školky nezl. ■ předala. Soud zjistil, že při své snaze kontaktovat při tomto návratu ředitelku zjistila, že ředitelka ve své kanceláři telefonuje a odmítá se nechat rušit, a proto po marné asi 20 minutové snaze ze

školky odešla. Zároveň soud z citované listiny a výpovědi žalobkyně zjistil, že žalobkyně jako ředitelka telefonovala na policii a podala oznámení na únos dítěte ze školky, kterého se měla komisařka dopustit.

Ze zprávy o průběhu spolupráce školského poradenského pracoviště [redacted] ze dne 28. 5. 2012 soud zjistil, že ohledně nezl. [redacted] toto centrum spolupracovalo se školkou žalovaného 1) na základě prvních informací získaných od žalobkyně jako ředitelky v polovině dubna 2012, když následně dne 26. dubna 2012 o spolupráci požádal také odbor školství žalovaného 2) ([redacted]) po návštěvě matky nezl. [redacted], která měla výhrady vůči přístupu žalobkyně jako ředitelky. Soud zjistil, že dne 30. dubna 2012 došlo k návštěvě obou rodičů nezl. [redacted] a od 2. do 18. května 2012 odborné centrum provedlo návštěvy ve školce žalovaného 1) za účelem řešení situace kolem nezl. [redacted] a dotčených žáků školky. Ze zprávy soud zjistil, že přitom vycházelo najevo, že v celém případě může hrát negativní roli také možný rozkol v týmu pracovníků školky žalovaného 1), když případ vyústil v oznámení na policii ze strany některých rodičů a pedagogů. Následně centrum od 25. 5. 2012 spolupracovalo na případu nezl. [redacted] na základě kontaktu pracovnice oddělení péče o dítě žalovaného 2).

Ze zprávy České školní inspekce ze dne 19. 6. 2012 soud zjistil, že bylo ve školce žalovaného 1) bylo provedeno inspekční šetření dne 25. 5. 2012 (se žalobkyní jako ředitelkou) a dále dne 4.6.2012 (pro odvolání žalobkyně s nově jmenovaným ředitelem [redacted]), a šetření bylo uzavřeno s výtkou, že žalobkyně jako ředitelka nevyužívala od 2. 2. 2012 až do svého odvolání pedagogickou radu jako svůj poradní orgán, neprojednávala s ní účinná opatření týkající se vzdělávací činnosti školy. Stížnost byla inspekcí zhodnocena jako důvodná, neboť ředitelka po oznámení stížnosti (rodičů ze dne 14.3. 2012) nepřijala účinná opatření projednaná s pedagogickou radou. Z této zprávy má soud zároveň za prokázané, že žalobkyně se jako ředitelka zabývala prevencí sociálně patologických jevů v souladu se školním řádem, s nímž byli učitelé prokazatelně seznámeni, byl zpracován minimální preventivní program, byly vedeny záznamy o hospitační činnosti, včetně závěrů o uložení povinnosti důsledně dbát zásad bezpečnosti, nenechávat v žádném případě děti bez dozoru v průběhu celého dne i všech činností. Z této zprávy soud zároveň zjistil, že na pedagogické radě dne 2. 2. 2012 bylo všem zaměstnancům školky mimo jiné uloženo zkvalitnit klima školy a vztahy s rodiči, byly zde řešeny připomínky rodičů, přehled o dětech, povinnost plně se dětem věnovat a nevyčleňovat je, pomoc učitelek při problémech s dítětem a vhodnější komunikace s veřejností s tím, že není uveden výčet konkrétních opatření a organizačních změn, které mají učitelky udělat. Soud z této zprávy dále zjistil, že na třídní schůzce dne 1. 3. 2012 dle zápisu ze dne 10. 3. 2012 byli rodiče opětovně vyzváni ke sdělení postřehů a poznatků, náznaků o výskytu sociálně patologických jevů s tím, že na nepřiměřené chování mají upozornit zaměstnance školky. Soud má i z této zprávy za prokázané, že dle třídní knihy dotčené [redacted] třídy byly děti poučeny o bezpečnosti a byly jim předány poznatky o pravidlech chování a prevence sociálně patologických jevů.

Ze zprávy orgánu sociálně-právní ochrany dětí ze dne 11. 12. 2012 soud zjistil, že problémy ve školce žalovaného 1) v souvislosti s podáním stížnosti na žalobkyni jako ředitelky ze dne 26. 4. 2012 adresované zároveň na odbor školství města [redacted] a pro Krajský úřad [redacted] týkající se nepřijatelného chování žáka nezl. [redacted], kdy

rodiče poškozených dětí iniciovali šetření, protože neshledali potřebná opatření k odstranění akumulovaných problémů ze strany vedení školky. Soud zjistil, že na základě toho začala spolupráce s rodinou, odborem školství města [REDAKCE], poradenským centrem [REDAKCE] a s personálem školky. Dne 2. 5. 2012 situaci poprvé oznámila žalobkyně jako ředitelka školky a avizovala žádost o součinnost s tím, že bylo vyžádáno písemné vyjádření ředitelky a zpráva o nezletilém dítěti, která byla doručena až dne 25. 5. 2012 (po telefonické urgenci z 21. 5. 2012). Soud zjistil, že dne 17. 5. 2002 po opětovné informaci zástupce rodičů o dalších incidentech ve školce bylo vzhledem k závažnosti sdělení doporučeno oznámení na Policii ČR. Soud zjistil, že stěžejní význam byl dán odborné práci s nezl. [REDAKCE], s dětským kolektivem školky, kterou na žádost rodičů a s jejich vědomím i vědomím odboru školství realizovalo odborné centrum [REDAKCE]. Jako potřebná opatření bylo provedeno šetření rodinných poměrů nezl. [REDAKCE], podpora ke změně školky a k výběru vhodné základní školy, k vyšetření a sledování dětským psychiatrem, včetně případové konference za účasti rodičů a odborníků.

Ze zápisů ze schůzky rodičů ze dne 3. 3. 2011 a mimořádné schůzky ze dne 16. 3. 2011 soud zjistil, že rodiče dětí se dotazovali na zajištění řádné péče o jejich děti v [REDAKCE] třídě školky z důvodu absence učitelky [REDAKCE] a žalobkyně jako ředitelka reagovala tím, že jí není známa délka pracovní neschopnosti této učitelky, zajistí zastupující učitelku a zároveň vyjádřila překvapení a zklamání nad tím, že dříve, než se začalo ze strany rodičů dětí otevřeně hovořit o nespokojenosti, byla již sepsána stížnost s upozorněním rodičů na magistrát žalovaného 2), že dětem není poskytována adekvátní péče při dlouhodobé nepřítomnosti uvedené učitelky. Zároveň ředitelka apelovala, aby v dalších případech byly nesrovnalosti řešeny s kompetentní osobou, tedy s ní jako s ředitelkou školy za účelem brzkého odstranění.

Z výsledku svědkyně [REDAKCE] jako učitelky školky žalovaného 1) soud zjistil, že byla dlouholetou učitelkou této školky a po nástupu žalobkyně jako ředitelky respektovala způsob jejího řízení. Ve třídě, v níž učila (jednalo se o dotčenou [REDAKCE] třídu), došlo na jaře roku 2012 k oznámení nepřípustného chování nezl. [REDAKCE] ze strany matek dvou spolužáků, které bylo ihned dáno na vědomí žalobkyni jako ředitelce, která následně rozhodla o pozvání rodičů dotčených dětí a dále i o dalších krocích k řešení takto vzniklé situace. Soud zjistil, že svědkyně [REDAKCE] také chování nezl. [REDAKCE] oznámila na policii za účelem ochrany dalších dětí ve třídě, neboť chování nezl. [REDAKCE] se následně od dubna 2012 významně zhoršilo a bylo nepřípustně agresivní a nezvladatelné. Soud dále z výpovědi této svědkyně zjistil, že po nástupu žalobkyně do funkce ředitelky vznikly rozepře mezi žalobkyní a její zástupkyní [REDAKCE] a dále vznikly neshody mezi žalobkyní a učitelkou [REDAKCE]. Soud zjistil, že svědkyně [REDAKCE] respektovala žalobkyni jako ředitelku, a proto jí byla oslovena v době, kdy proti ní část zaměstnanců s [REDAKCE] podala stížnost na magistrát žalovaného 2), a to za účelem podpory žalobkyně jako ředitelky. Soud zjistil, že svědkyně [REDAKCE] se rozhodla takto žalobkyni jako ředitelce podporu na magistrátu vyjádřit, ale následně - na jaře roku 2011 - svědkyně své postoje k žalobkyni jako ředitelce změnila, když nabyla dojmu, že ředitelka zneužívá zaměstnanců a jejich práce ve svůj prospěch, a to na základě skutečností, které se dle svědkyně projevily v době inspekčního šetření ve školce v dubnu 2011. Soud z výpovědi této svědkyně zjistil, že vlivem způsobu vedení a řízení ze strany žalobkyně došlo mezi

zaměstnanci navzájem, zejména učitelkami, ke vzniku nevraživých vztahů na základě vytvoření dvou skupin zaměstnanců rozdělených podle podpory žalobkyně jako ředitelky, které se projevovaly tím, že zaměstnanci se navzájem podezírali z pomluv, donášení a získávání výhod u ředitelky. Vztahy mezi zaměstnanci se tak staly napjaté a otažité, a proto si svědkyně více hleděla své práce, a pokud to nebylo pro práci nutné, ostatního si nevšímal. Soud takto z výsledku svědkyně [REDAKCE] zjistil, že i ona, která původně ředitelku podporovala, vnímala ve školce atmosféru strachu a negativní vztahy na pracovišti proto, že ředitelka si učitelky zvala do ředitelny na nepříjemné hovory a přes snahu učitelek o dobrý výkon práce měla ze strany žalobkyně jako ředitelka dojem, že stále není spokojená. Soud dále z výpovědi této svědkyně zjistil průběh událostí ohledně řešení chování nezl. [REDAKCE] na jaře 2012 a zjistil, že nezl. [REDAKCE] jako živé dítě vždy vyžadoval zvýšenou pozornost, musel být kladně motivován, ale v únoru 2012 se jeho chování jeví jako velmi zlepšené. Soud zjistil, že svědkyně jako učitelka se snažila oznámení o jeho nepřipustném chování ze dne 14. 3. 2012 řešit vůči nezl. [REDAKCE] citlivě. Soud zjistil, že v chování nezl. [REDAKCE] došlo k výrazné a viditelné změně poté, co jeho otec se na schůzce ve školce s ředitelkou a učitelkami v dubnu 2012 choval slovně agresivně, čemuž byl nezl. [REDAKCE] na naléhání svého otce přítomen. Od této doby se pak chování nezl. [REDAKCE] podstatně zhoršilo tak, že se stalo agresivním a nevladatelným. Soud zároveň z výpovědi této svědkyně zjistil, že před oznámením ze dne 14. 3. 2012 jí nebylo známo nic o mimořádném chování nezl. [REDAKCE] v minulosti, ani o tom, že by byl dán nějaký pokyn či opatřením ke zvláštnímu zacházení s ním. Soud zjistil, že tato svědkyně pouze následně zaslechla, že nezl. [REDAKCE] měl mít nějaký problém ve svém chování k nezl. [REDAKCE], ale neví, o jaké nepřiměřené chování se mělo přesně jednat, ani kdy se to mělo stát. Soud také zjistil, že svědkyně neví o tom, že by chování nezl. [REDAKCE] bylo řešeno na poradách, a že by k němu existoval nějaký zvláštní pokyn, když až po oznámení ze dne 14. 3. 2012 zajišťovaly, aby nezl. [REDAKCE] chodil na záchod sám, ale zároveň tak, aby si toho nevšímal. Předtím žádné takové opatření nebylo. Soud z výpovědi této svědkyně zjistil, že svědkyně měla z chování žalobkyně jako ředitelky pocit, že znevažuje její práci a dohled nad dětmi a v době jejího výkonu funkce ředitelky ze školky pro nespokojenost odešly učitelky [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE], uklízečka [REDAKCE], školnice [REDAKCE], když důvodem jejich odchodu bylo napětí ve školce vyvolané způsobem výkonu funkce ředitelky ze strany žalobkyně.

Z výsledku svědkyně [REDAKCE] soud zjistil, že pracovala ve školce žalovaného 1) [REDAKCE] let, z toho [REDAKCE] let jako zástupkyně, vždy pracovala na pracovišti [REDAKCE] až poslední rok po nástupu žalobkyně jako ředitelky začala pracovat na pracovišti [REDAKCE], kam jí žalobkyně jako ředitelka logicky přeřadila, neboť zde chyběla vedoucí učitelka a školka se zde rozšířila. Soud zjistil, že k neshodám mezi svědkyní jako zástupkyní a žalobkyní jako ředitelkou začalo docházet hned od počátku, již na počátku září až října roku 2010 poté, co v srpnu 2010 po svém nástupu do funkce žalobkyně odjela na 14 dní na dovolenou a svědkyně jako zástupkyně zařizovala začátek školního roku, včetně přijímání zaměstnanců, a proto v této době sama dovolenou nečerpala, když žalobkyně jí slíbila čerpání v září 2010, což se však poté nestalo, neboť žalobkyně jako ředitelka byla na různých zasedáních, poradách a školení. V říjnu 2010 jí poté již žalobkyně nechťela dovolenou dát, jen s tím, že pěkně požádá, což se pak stalo. Soud zjistil, že neshody mezi nimi i poté dále pokračovaly, neboť ředitelka upřednostňovala práci jako prvořadou

a nebrala ohledy na potřeby lékařů či rodiny zaměstnanců. Soud zjistil, že se opakovaně stávalo, že ředitelka na svědkyni jako zástupkyni i před dětmi ve školce křičela při vzájemných neshodách. Soud zjistil, že svědkyně z těchto důvodů už od listopadu 2010 zvažovala podání výpovědi přesto, že ve školce působila dlouhodobě. Nakonec ve školce zůstala, ale situace se v prosinci 2010 a lednu 2011 stále zhoršovala, když na pracovišti [REDAKCE] se otvírala dodatečně nová třída a vše bylo organizačně náročné. Přestože i za této situace byly učitelky na pracovišti [REDAKCE] schopny se mezi sebou dohodnout, ředitelka do toho zasahovala tím, že v případě své potřeby stáhla na pracoviště [REDAKCE] některou z učitelek ze [REDAKCE], kde tím vznikl problém. Soud zjistil, že svědkyně pro tyto starosti měla problémy se spánkem a psychické problémy, bála se jít k lékaři, že se to žalobkyně dozví a použije proti ní. Svědkyně vypověděla, že z tohoto důvodu se od svého odchodu ze školky žalovaného 1) sem nikdy nevrátila, když psychické problémy pociťuje i v její blízkosti při pobytu na [REDAKCE]. Svědkyně ze strany žalobkyně pociťovala neustálé vytýkání toho, že je neschopná a nezvládá práci, že ve školce vyvolává negativní pocity a popichuje rodiče. Soud zjistil, že pro takto narůstajících problémech proto svědkyně následně ze školky žalovaného 1) odešla tak, že podala v květnu 2011 ke konci školního roku výpověď a v červenci 2011 odešla. Soud zjistil, že písemnou výpověď žalobkyně jako ředitelka původně odmítla převzít, i když svědkyně v ní neuvedla důvod, protože chtěla odejít slušně. Následně do své výpovědi svědkyně dopsala jako důvod šikanu ze strany ředitelky a poslala ji doporučeně. Soud dále z výpovědi této svědkyně zjistil, že po podání výpovědi ředitelka provedla svědkyni hospitaci, která dopadla špatně, a dále svědkyni změnila termín dovolené v červnu 2011, o kterou svědkyně požádala na promoci syna a kterou žalobkyně původně schválila, ale následně svědkyni nařídila dovolenou jindy. Soud zjistil, že svědkyně proti této změně dovolené podala stížnost na magistrát žalovaného 2), než byla vyřízena, nastoupila na dovolenou podle nařízení žalobkyně, ale její stížnost byla následně shledána jako oprávněná, což bylo dáno žalobkyni na vědomí. Soud z výpovědi svědkyně [REDAKCE] dále zjistil, že žalobkyně jako ředitelka nerespektovala pracovní dobu ani soukromý život zaměstnanců, svědkyně měla v zaměstnání obavy, že podepíše něco, co si ani nepřčetla, chování žalobkyně pociťovala jako arogantní, jejich vzájemná komunikace skončila tím, že si přestali telefonovat a pouze si psaly e-maily. Soud z výpovědi této svědkyně zjistil, že již na počátku výkonu funkce ředitelky ze strany žalobkyně byla v říjnu 2010 proti jejímu rozhodnutí ohledně kroužku flétny na pracovišti [REDAKCE] rodiči dětí sepsána petice, která se následně řešila na magistrátu žalovaného 2), neboť ředitelka podle svého rozhodnutí nechtěla vyhovět přání rodičů, že kroužek bude ráno, ale trvala na tom, aby byl mimo vyučování a nezasahoval do pedagogické náplně dětí ve školce, jak sama žalobkyně ve své výpovědi potvrdila. Soud zároveň zjistil, že na přelomu roku 2010/2011 se na rozvrhu pracovní doby školky - pracoviště [REDAKCE] nestandardně podílela i pracovnice magistrátu žalovaného 2) paní [REDAKCE]. Soud zjistil, že svědkyně [REDAKCE] sepsala v únoru 2011 stížnost proti chování žalobkyně jako ředitelky, kterou podepsaly učitelky z pracoviště [REDAKCE], provozní zaměstnankyně a některé učitelky z pracoviště [REDAKCE]. Část zaměstnanců školky vyjádřilo naopak žalobkyni jako ředitelce na magistrátu podporu. Na základě uvedené stížnosti poté proběhla inspekční kontrola školky, která zjistila, že ředitelka se zástupkyní nekomunikuje, a magistrát doporučil sociometrické šetření, které žalobkyně odmítla. Proto svědkyně [REDAKCE] nabyla dojmu, že se nic nezmění, že pro ni už ve školce není místo

a rozhodla se odejít. Soud z její výpovědi zjistil, že z těchto stejných důvodů ukončili ve stejné době své pracovní poměry i učitelky [REDAKCE] a [REDAKCE].

Z výsledku rodičů dětí [REDAKCE] a [REDAKCE] soud zjistil, že jejich děti chodily do [REDAKCE] třídy, kterou vedla paní učitelka [REDAKCE] a [REDAKCE] a kterou navštěvoval nezl. [REDAKCE]. Soud zjistil, že s nezl. [REDAKCE] vznikly problémy s jeho chováním na jaře roku 2012, kdy napadal spolužáky a dětem ubližoval, což se řešilo na opakovaných schůzkách rodičů za přítomnosti učitelky a žalobkyně jako ředitelky. Nepřípustné chování nezl. [REDAKCE] vůči dětem však pokračovalo a rodiče měli dojem, že ze strany školky nedochází k potřebným opatřením a není vše náležitě řešeno. Proto rodiče podali stížnost na chování ředitelky k žalovanému 2). Soud z výpovědi těchto svědkyň zjistil, že učitelky dotčené [REDAKCE] třídy byly jediné, které komunikovaly a snažily se chování nezl. [REDAKCE] mít pod kontrolou, což se jim však nedařilo. Soud zjistil, že svědkyně [REDAKCE] na základě vyprávění svého syna se spolužákem oznámila paní učitelce [REDAKCE] podezření na nevhodné chování nezl. [REDAKCE] dne 14. 3. 2012.

Z výsledku svědkyně [REDAKCE] soud zjistil, že pracovala jako učitelka ve školce žalovaného 1), pracovišti [REDAKCE], kde učí nepřetržitě [REDAKCE] let. Soud z výsledku této svědkyně zjistil, že žalobkyně po svém nástupu jako ředitelka vedla školku dobře a ze začátku byli všichni spokojeni, proto ji byli vyjádřit podporu, když proti ní byla ze strany učitelky z pracoviště [REDAKCE] podána stížnost na magistrát žalovaného 2). Soud zjistil, že některé učitelky měly se žalobkyní jako ředitelkou problémy a neshody při řešení svých osobních a zdravotních problémů, jednalo se o učitelku [REDAKCE] a [REDAKCE] a uklízečku [REDAKCE]. Soud zjistil, že pro nespokojenost ve školce žalovaného 1) ukončili pracovní poměr učitelky [REDAKCE] a [REDAKCE], školnice [REDAKCE], když všechny ve školce žalovaného 1) pracovaly dlouhodobě (přes [REDAKCE], respektive přes [REDAKCE] let). Do školky poté nastoupili noví zaměstnanci, které přijímala žalobkyně jako ředitelka. Dále soud z výpovědi této svědkyně zjistil, že ohledně nezl. [REDAKCE] věděla o jeho nevhodném chování dle oznámení v roce 2012, když nezl. [REDAKCE] patřil mezi jedno z několika živých dětí vyžadujících zvýšenou pozornost a péči. Soud zjistil, že tato svědkyně věděla i o jeho oznámeném problematickém chování ve školce vůči nezl. [REDAKCE] neboť se osobně znala s otcem nezl. [REDAKCE], který jí toto telefonicky sdělil mimopracovní dobu. Po tomto jeho oznámení ihned vše sdělila příslušným učitelkám, které měly ve školce nezl. [REDAKCE] na starosti, aby na něho dali pozor, nepouštěli ho společně na záchod a předešli tak opakování oznámeného chování. Soud zjistil, že tato událost se jiným rodičům dětí neříkala, nepsal se o ní žádný zápis, jen příslušné učitelky byly upozorněny, aby se to již neopakovalo a sdělily si to mezi sebou. Soud z výpovědi této svědkyně zjistil, že poté už žádná stížnost na chování nezl. [REDAKCE] nepřišla, až po roce - na jaře 2012. Soud zjistil, že tato svědkyně si nevzpomíná, že by záležitost nezl. [REDAKCE] a nezl. [REDAKCE] byla řešena na poradě, neví nic o tom, že by k tomu žalobkyně jako ředitelka vydala nějaký pokyn či opatření s tím, že obecně se však vždy postupuje tak, že se nahlášenému nestandardnímu chování dětí věnuje zvýšená pozornost tak, aby se již nestalo. Soud z výpovědi této svědkyně zjistil, že za dobu výkonu funkce ředitelky ze strany žalobkyně se zhoršily vztahy navzájem mezi učitelkami i provozními zaměstnanci tak, že byly napjaté zejména vůči žalobkyni jako ředitelce, a to z důvodu jejího direktivního chování s nedostatkem vstřícnosti a nezájmu o to, co zaměstnanci říkají a jaká je jejich reakce. Soud zjistil, že dříve, ani

později ze školky žalovaného 1) neodcházely zaměstnanci z důvodu nespokojenosti v zaměstnání tak, jak v době výkonu funkce ředitelky ze strany žalobkyně. Soud z výpovědi této svědkyně zjistil, že přestože byla se žalobkyní jako ředitelkou spokojená, tento její vztah se poté změnil a vznikly napjaté vztahy z důvodu chování žalobkyně jako ředitelky, a to poté, co došlo k vyjádření podpory na magistrátu po podané stížnosti některých zaměstnanců. Soud zjistil, že tato svědkyně potvrdila, že některé učitelky měly se žalobkyní jako ředitelkou problémy, neboť je nechtěla pouštět k lékaři v jejich pracovní době, což žalobkyně při svém výslechu potvrdila.

Z výslechu svědkyně [REDAKCE] soud zjistil, že do školky žalovaného 1) nastoupila v lednu 2012 a přijímala ji žalobkyní jako ředitelka na její první pracovní místo. Soud zjistil, že věděla o oznámeném problematickém chování nezl. [REDAKCE] na jaře roku 2012 s pokynem žalobkyně jako ředitelky dávat na děti zvýšený pozor. Soud zjistil, že jí nebylo známo nic o tom, že by se nezl. [REDAKCE] měl dopustit v minulosti nevhodného chování vůči holčičce ve školce, svědkyně se toto poprvé dozvěděla až při soudním jednání dne 29. května 2014. Soud zjistil, že tato svědkyně pracovala ve školce v době výkonu funkce žalobkyně jako ředitelky pouze krátce, asi 5 měsíců.

Soud z výpovědi svědkyně [REDAKCE] zjistil, že ve školce pracovala od 1. 9. 2011, přijímala ji žalobkyně jako ředitelka, a to do 31. 12. 2012, kdy ze školky odešla po dohodě s novým ředitelem, neboť začala pracovat ve firmě svého manžela. Soud zjistil, že od počátku pocítovala ve školce stísněnou atmosféru na pracovišti, neupřímnost, kdy se lidé mezi sebou báli něco si říci, něco udělat špatně. Soud zjistil z výpovědi této svědkyně, že žalobkyně jako ředitelka si nepřála, aby navštěvovaly lékaře v době zaměstnání, učitelky kvůli tomu měly se žalobkyní problémy. Soud zjistil, že tato svědkyně byla učitelkou v dotčené [REDAKCE] třídě spolu s učitelkou [REDAKCE], kterou navštěvoval nezletilý [REDAKCE]. Soud zjistil, že provoz této třídy byl v pořádku, nezletilý [REDAKCE] vyžadoval zvýšenou pozornost, ale podařilo se ho začlenit do kolektivu třídy, ke zvratu v jeho chování došlo až na jaře 2012, když 14. 3. bylo oznámeno jeho problematické chování, což bylo ihned sděleno žalobkyni jako ředitelce. Soud zjistil, že v chování nezl. [REDAKCE] došlo ke zlomu poté, co se účastnil schůzky svých rodičů s ředitelkou a učitelkami, kde byl svědkem nevhodného chování svého otce. Od této doby se jeho chování stalo agresivním. Soud z výpovědi této svědkyně zjistil, že nezl. [REDAKCE] byl temperamentní, byl starší, měl odklad školní docházky. Svědkyně nevěděla o tom, že se v minulosti dopustil nevhodného chování, to se dozvěděla až po 14. 3. 2012, při svém nástupu do školky o ničem takovém nevěděla, nebyla na to upozorněna, nenašla o tom nikde žádný záznam. Nevěděla nic o tom, že by měl být nad nezl. [REDAKCE] zvýšený dohled či zvýšený dohled nad dětmi na záchodech. Takové opatření bylo přijato až po 14. 3. 2012, nikdy dříve to nebylo, nevěděla o tom, ani o tom, že by něco takového viselo na nástěnce ve sborovně. Soud zjistil, že pro nezvladatelnost a agresivnost chování nezl. [REDAKCE] v dubnu a květnu 2014 bylo podáno oznámení na policii, neboť ředitelka oznámení svědkyně a její kolegyně učitelky [REDAKCE] ohledně neúnosného chování nezl. [REDAKCE] nijak neřešila, žádné konkrétní pokyny jim nedala. Protože jejich působení na nezl. [REDAKCE] nepomáhalo a situace se stávala nezvladatelnou, dohodli se s kolegyní [REDAKCE], že podají oznámení policii za účelem ochrany dětí ve třídě. Žalobkyni jako ředitelku o tom informovali, neboť měly za to, že to nemá cenu, když dosavadní řešení s ředitelkou nepřineslo žádný výsledek. Soud zjistil, že po oznámení

na policii došlo ke zlepšení tak, že nezl. [REDAKCE] nejel s dětmi na školu v přírodě a následně již do třídy nechodil, chodil do jiné školky. Soud z výpovědi této svědkyně dále zjistil, že po nástupu nového ředitele do školky žalovaného se atmosféra na pracovišti stala přátelštější, odpadl strach, který pociťovala v době, když funkci ředitelky vykonávala žalobkyně. Svědkyně vypověděla, že žalobkyně nechtěla o problémech slyšet, konkrétní problematické chování nezl. [REDAKCE] neřešila zejména tím, že by ho přearadovala do jiné třídy.

Z výsledku svědkyně [REDAKCE] soud zjistil, že byla učitelkou ve školce žalovaného [REDAKCE] let, nyní je na mateřské, rodičovské dovolené, do školky nastoupila ještě za předchozí ředitelky, po které do funkce ředitelky nastoupila žalobkyně. Soud z této výpovědi zjistil, že od počátku žalobkyně jako ředitelka bojovala se svojí zástupkyní [REDAKCE], což v kolektivu zaměstnanců vedlo k tomu, že se rozdělil na dva tábory. Nemělo to vliv na fungování školky, ale zaměstnanci nechodili do práce rádi. Soud zjistil, že zaměstnanci, kteří nesouhlasili se žalobkyní jako ředitelkou, se následně sami rozhodli k odchodu, aby měli klid. Soud zjistil, že tato svědkyně byla podpořit žalobkyni jako ředitelku na jednání magistrátu při podané stížnosti ze strany některých učitelek z pracoviště [REDAKCE], kde se již dříve rodičům dětí nelíbily některé změny, což bylo důvodem jejich stížností vůči magistrátu žalovaného 2). Soud z výpovědi této svědkyně zjistil, že žalobkyně jako ředitelka nesouhlasila s tím, aby zaměstnanci přes den navštěvovali lékaře. Soud z výpovědi této svědkyně ohledně chování nezl. [REDAKCE] zjistil, že věděla o jeho oznamovaném problematickém chování vůči nezl. [REDAKCE], neboť se to stalo v její třídě koncem školního roku 2011, ale v době její nepřítomnosti. O tom, jakým způsobem se toto chování vůči nezl. [REDAKCE] řešilo, nevěděla, neboť u toho nebyla. Výsledkem bylo, že na nezl. [REDAKCE] měli dávat větší pozor tak, jak se děje většinou, aby bylo zabráněno možnému opakování. Soud zjistil, že ani tato svědkyně nevěděla a nepamatovala si, že byla přijata zvláštní opatření, nepamatovala si, že by zvláštní přijatá opatření visela na nástěnce ve sborovně a uvedla, že se to na poradě asi probíralo, zda opakovaně si nevzpomínala. Soud zjistil, že tato svědkyně považovala jednání žalobkyně jako ředitelky za necitlivé, zejména takto pociťovala jednání žalobkyně v době, kdy v pracovní době jí bylo oznámeno úmrtí její babičky. Soud zjistil, že se stalo, že svědkyně na pokyn ředitelky rozdělila odpoledne děti ve školce, na což si poté rodiče stěžovali a ona se musela sama rodičům omluvit, přestože tak učinila na pokyn žalobkyně.

Z výsledku žalobkyně jako účastníka řízení soud zjistil, že žalobkyně potvrdila, že měla od počátku špatné vztahy se svojí zástupkyní [REDAKCE], kterou původně chtěla vyměnit, ale neučinila tak na doporučení paní [REDAKCE] z magistrátu žalovaného 2). Žalobkyně měla za to, že zástupkyně [REDAKCE] se na počátku nevhodně vyjádřila tak, že očekává, že se žalobkyně jako ředitelka přizpůsobí dosavadnímu chodu školky, když byla jmenována jen na 2 roky, ale žalobkyně chtěla zavést nové věci a nutné změny. Soud zjistil, že tyto své záměry začala žalobkyně jako ředitelka uskutečňovat od 1. 11. 2010. Soud zjistil, že v tomto období došlo k problémům na pracovišti [REDAKCE] se zástupkyní [REDAKCE], která chtěla čerpat dovolenou v době, kdy situace zde byla hektická, dokončovaly se stavební úpravy za účelem otevření nové třídy. Soud zjistil, že následně problém vznikl na pracovišti [REDAKCE] také ohledně organizace kroužku flétny, neboť žalobkyně trvala na tom, aby tento kroužek nenarušoval hlavní výuku školky, ale rodiče a paní [REDAKCE] chtěli jeho zachování dopoledních hodinách jako v minulosti. Soud zjistil, že kvůli tomu rodiče dětí

sepsali petici, která byla řešena na magistrátu žalovaného 2) a výsledkem byla dohoda, kroužek byl poté veden dopoledne jako v minulosti. Soud dále zjistil, že koncem roku 2010 žalovaný 2) kontroloval potřebné doklady školky, což se řešilo ihned počátkem nového roku 2011, kdy se zároveň řešilo uzpůsobení pedagogické činnosti pracoviště [REDAKCE] podle zástupkyně [REDAKCE]. Soud zjistil, že provoz pracoviště [REDAKCE] byl od počátku roku 2011 řádně zajištěn zástupkyní [REDAKCE], ale žalobkyně nesouhlasila s tím, že toto nevěděla předem. Soud zjistil, že žalobkyně nesouhlasila s tím, aby zaměstnanci do práce zatahovali své soukromí a lékaře, trvala na jednotných pravidlech pro všechny zaměstnance s tím, že lékaře mají navštěvovat zásadně v době, kdy nemají předepsán výkon práce. Žalobkyně potvrdila, že cítila tlak a nelibost z pracoviště [REDAKCE], zejména od zástupkyně [REDAKCE] a učitelky [REDAKCE] a [REDAKCE], které všechny následně pro nespokojenost ze školky odešly podle svého rozhodnutí. Žalobkyně měla za to, že z jejich strany docházelo také k manipulaci rodičů dětí, zejména k podávání jejich stížností. Soud zjistil, že žalobkyně se nikdy nechtěla přizpůsobit, ale chtěla školku pozvednout a dělat práci, co nejlépe. Soud zjistil, že žalobkyně odmítla na jaře 2011 navrhované sociometrické šetření, k němuž ani později nedošlo, neboť ze školky odešli nespokojené učitelky [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] a následně od 1. 8. 2011 už nebyla podána žádná stížnost. Dle výpovědi žalobkyně byli zaměstnanci spokojeni a situace se zklidnila. Žalobkyně potvrdila, že vůči učitelce [REDAKCE] učinila výtku za porušení pracovních povinností v souvislosti s tím, jak nahlásila přítomnost dětí ve školce o vánočních prázdninách v roce 2010, potvrdila, že tato učitelka následně na začátku ledna 2011 ve školce zkolabovala tak, že sama žalobkyně volala záchranku, která zasahovala. Soud zjistil, že dle své výpovědi žalobkyně vycházela s učitelkami [REDAKCE] a [REDAKCE] dobře, neměla s nimi problémy. Učitelku [REDAKCE] hodnotila jako pracovitou se snahou zavádět nové poznatky stejně jako ona. K její výpovědi jako svědkyně v této věci žalobkyně uvedla, že si její obsah ohledně způsobů výkonu funkce ředitelky vysvětluje tím, že poté, co jí vyjádřila podporu na magistrátu při podané stížnosti proti ní měla za to, že se jí bude přizpůsobovat a bude vděčná, což ona nikdy nechtěla dělat, chtěla svoji práci dělat co nejlépe. Soud z výpovědi žalobkyně zjistil, že vyžadovala, aby se učitelky podílely na řízení školky tak, jak byla proškolená, za mimořádné plnění úkolů jim přiznávala mimořádně vysoké odměny. Soud z výpovědi žalobkyně zjistil, že ze strany magistrátu žalovaného 2) necítila žádnou podporu při řešení události okolo nezl. [REDAKCE], tuto záležitost se snažila řešit, jak nejlépe to šlo, včetně respektování zájmu tohoto nezletilého dítěte. Soud zjistil, že žalobkyně odměny učitelkám přiznávala podle toho, jaké jim přidělila úkoly a podle toho, jak zhodnotila splnění těchto úkolů.

Soud má za nesporné, že školka žalovaného 1) v době výkonu funkce ředitelky ze strany žalobkyně zaměstnávala celkem 20 zaměstnanců, z toho 12 pedagogů.

Soud má z písemné pracovní náplně žalobkyně jako ředitelky školky žalovaného 1) za prokázané pracovní činnosti žalobkyně jako ředitelky, a to jak hlavní, tak ostatní, včetně řízení a kontroly, které nebyly mezi účastníky sporné.

Soud má z provedených listinných důkazů ohledně zajištění chodu a provozu školky v době výkonu funkce ředitelky ze strany žalobkyně za prokázané, že provoz a chod školky byl formálně a organizačně řádě zajištěn v souladu s právní úpravou průběhu a zajištění vzdělávání a výchovy nezletilých dětí ve školkách, včetně bezpečnostních

opatření při práci s dětmi ve školce všech zaměstnanců, zejména třídních učitelek i proškolení dětí v oblasti bezpečnosti k prevenci úrazovosti, dále byla takto zajištěna organizace pracovní doby zaměstnanců, včetně její evidence a rozvrhu přímé pedagogické činnosti učitelek, žalobkyně jako ředitelka prováděla kontrolní činnost, včetně hospitací ve třídách, řádně byla zajištěna také prevence sociálně patologických jevů, jak bylo prokázáno i zprávami z kontrolní činnosti Česká školní inspekce ze dne 26. 5. 2011 a 19. 6. 2012 i a dále zejména z předloženého rámcového vzdělávacího programu pro školky dle opatření Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR (dále jen ministerstvo) ze dne 3. 1. 2005, metodického pokynu k primární prevenci sociálně-patologických jevů dle věstníku ministerstva z listopadu 2007 sešitu 11, ustanovení školního řádu školky žalovaného 1) platného od 1. 11. 2010, rozvrhů přímé pedagogické činnosti pro školní rok 2010/2011 a 2011/2012.

Na základě takto provedeného dokazování soud shledal, že v řízení žalovaní 1) a 2) neprokázali, že by žalobkyně jako ředitelka neřešila podané stížnosti, které jí byly známy, ani že by nezabezpečila dostatečný dohled nad dětmi, případně že by za tím účelem řádně nevhodně nestanovila pracovní dobu zaměstnanců, či ji stanovila nevhodně, příp. že by neprováděla přímou pedagogickou či hospitační činnost. Soud proto shledal, že v tomto rozsahu nebylo v řízení prokázáno naplnění důvodů pro žalované odvolání žalobkyně z funkce ředitelky.

Dále soud z provedeného dokazování shledal, že sice bylo prokázáno, že žalobkyně řešila nevhodné chování dětí ve školce, a to zejména oznámené nepřipustné chování žáka nezl. [REDAKCE], avšak soud z provedeného dokazování dospěl k závěru, že způsob řešení, který žalobkyně jako ředitelka v případě nezl. [REDAKCE] zvolila, a to již v jeho počátku v červnu 2011 (kdy bylo poprvé oznámeno jeho mimořádně nepřipustné [REDAKCE] chování vůči nezl. spolužačce [REDAKCE]), vedl k tomu, že z této prvně oznámené mimořádné situace nebyly ve svém důsledku vyvozeny takové následky, které by ze strany školky a jejích zaměstnanců vedly k účinné prevenci, zejména zabránění možnosti jejího stejného či obdobného opakování. Z provedených výsledků svědkyň, zejména [REDAKCE], [REDAKCE], ale i [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE], bylo prokázáno, že písemně přijatá opatření žalobkyně (dle zápisů z června 2011) nesplnila svůj zamýšlený účel, když tyto skutečnosti nebyly mezi učitelkami ani všeobecně a dostatečně známé, ani na ně nebyl kladen požadovaný důraz a důslednost tak, aby byly prakticky a každodenně takto písemně učiněná opatření žalobkyně realizována a dodržována. Soud takto zjistil, že ani v minimálním časovém odstupu (hned po prázdninách r. 2011 v novém školním roce od 1. 9. 2011) nebylo ani nově stanoveným učitelkám nezl. [REDAKCE] v jeho [REDAKCE] třídě známo, že by tento žák měl WC užívat bez přítomnosti jiných dětí a za dohledu učitelky, a proto to nebylo ani dodržováno. Soud pak dospěl k závěru, že i v tomto konkrétním případě bylo plně na odpovědnosti žalobkyně jako ředitelky vést školku a její zaměstnance tak, aby byla reálně uskutečňována jí přijatá opatření, včetně toho, aby s nimi byli skutečně zaměstnanci seznámeni, když k tomu měla žalobkyně jako ředitelka příslušné kontrolní a řídicí mechanismy. Soud má za prokázané, že i v tomto konkrétním případě žalobkynin zvolený způsob vedení školky nesplnil svůj smysl a účel a žalobkyně v tomto jednotlivém případě nepřijala potřebná opatření tak, aby v běžném chodu školky byla naplňována a realizována. Pro úplnost je třeba dodat, že na tomto závěru ničeho nemění ani to, že citovaná opatření byla stručně uváděna

v zápisech z konaných pedagogických rad, neboť to, že by byly takové písemné záznamy v chodu školky vůči nezl. [REDAKCE] skutečně realizovány vyvracejí shodné výpovědi shora citovaných svědkyň, z nichž má soud za prokázané, že tato opatření se provozu školky ve svých důsledcích vůbec nijak neprojevila, a tím ani nepřispěla k prevenci, když žalobkyně jako ředitelka nese za toto odpovědnost, neboť její povinností není pouze opatření přijímat, písemně zachycovat a na poradách projednávat či opakovat, ale její prvořadou povinností je zajistit, aby opatření byla skutečně v provozu školky učiněna a realizována, což se v uvedeném konkrétním případě oznámeného nepřípustného chování nezl. [REDAKCE] v době provozu školky, tj. zejména od 1. 9. 2011 až do nového oznámení jeho dalšího nepřípustného chování 14. 3. 2012 nijak nestalo, což soud v souladu s plnou odpovědností žalobkyně za chod a řízení školky shledal jako špatně a nevhodně zvolený způsob takového řízení školky. Soud má proto za to, že i v tomto konkrétním případě se projevil nevhodně zvolený postup žalobkyně jako ředitelky při zvládnutí situace ohledně nezl. [REDAKCE], kdy žalobkyně již od června 2011 ve svém důsledku nezvolila takový postup, který by ze strany školky a jejích zaměstnanců vedl k účinné prevenci, zejména zabránění možnosti nežádoucího opakování.

Soud vycházel z náplně činnosti žalobkyně jako ředitelky školky i ze zákonné právní úpravy dle § 164 a násl. školského zákona, podle níž žalobkyně jako ředitelka školky zejména rozhodovala ve všech záležitostech týkajících se poskytování vzdělávání a školských služeb, pokud zákon nestanoví jinak, odpovídá za to, že škola a školské zařízení poskytuje vzdělávání a školské služby v souladu s tímto zákonem a vzdělávacími programy (ve smyslu § 3 školského zákona), odpovídá za odbornou a pedagogickou úroveň vzdělávání a školských služeb, vytváří podmínky pro výkon inspekční činnosti České školní inspekce a přijímá následná opatření, vytváří podmínky pro další vzdělávání pedagogických pracovníků a pro práci školské rady, pokud se podle tohoto zákona zřizuje, zajišťuje, aby rodiče (resp. osoby dle § 21 školského zákona) byli včas informováni o průběhu a výsledcích vzdělávání dítěte a odpovídá za zajištění dohledu nad dětmi a nezletilými žáky ve škole a školském zařízení (§ 164 školského zákona). Žalobkyně jako ředitelka byla také oprávněna a povinna zřizovat pedagogickou radu jako svůj poradní orgán a projednávat s ní všechny zásadní pedagogické dokumenty a opatření týkající se vzdělávací činnosti školy, když při svém rozhodování měla k názorům pedagogické rady přihlížet, když pedagogickou radu tvoří všichni pedagogičtí pracovníci školy. V souladu s § 165 školského zákona měla žalobkyně další práva a povinnosti jako ředitelka školky žalovaného 1), zejména stanovovala organizaci a podmínky provozu školy a školského zařízení a odpovídala za použití finančních prostředků státního rozpočtu přidělených v souladu s jejich účelem (dle § 160 a násl. školského zákona).

Dle této právní úpravy soud shledal, že žalobkyně byla povinna a oprávněna k vedení a řízení školky, včetně jejích zaměstnanců, a odpovídala v plném rozsahu za činnost školky, zejména za řádné poskytování a úroveň školských služeb včetně odborné a pedagogické úrovně. Z provedeného dokazování a hodnocení důkazů jak jednotlivě, tak ve vzájemné souvislosti však soud shledal, že žalobkyně za dobu svého působení ve funkci ředitelky školky těmito svým povinnostem a nesené odpovědností nedostála a tyto své povinnosti (vyplývající z jejího postavení, prav, povinností a odpovědnosti na vedoucím místě ředitelky školky) závažným způsobem porušila ve smyslu § 166 odst. 5, písm.a)

školského zákona, a proto vznikl důvod, pro který byl žalovaný 2) jako zřizovatel oprávněn žalobkyni z funkce ředitelky odvolat v průběhu trvání jejího pracovního poměru na dobu určitou.

Soud dospěl k závěru, že od počátku nástupu žalobkyně do funkce ředitelky se projevovala nevhodnost žalobkyní zvoleného způsobu vedení a řízení školky. Bylo prokázáno, že tímto způsobem vedení školky vznikly opakovaně vážné neshody mezi žalobkyní jako ředitelkou na jedné straně a zaměstnanci školky (zejména pedagogickými) a rodiči dětí na straně druhé. Soud zjistil, že tyto vážné neshody tím, že nastávaly vlivem způsobu vedení školky ze strany žalobkyně opakovaně, podstatně narušily vzájemné vztahy mezi zaměstnanci školky, jejich vztah k žalobkyni jako ředitelce, ale i vztahy rodičů dětí ke školce a žalobkyni jako ředitelce. Soud má za prokázané, že v těchto narušených vztazích (vlivem zvoleného způsobu řídicí činnosti žalobkyně) chyběla zejména nutná důvěra a vstřícnost potřebná jak pro řádný výkon funkce ředitelky jako vedoucího zaměstnance, tak pro řádné fungování školky jako předškolního vzdělávacího zařízení zajišťujícího péči o nezletilé děti. Soud má za prokázané, že již od počátku nebyla žalobkyně jako ředitelka schopna zajistit řádné fungování školky, a to ani ve vztahu k zaměstnancům, ani ve vztahu k rodičům dětí. Opakovaně, s minimálním odstupem několika týdnů, maximálně měsíců, docházelo od počátku k nutnosti zásahů do řízení školky žalovaného 1) ze strany jeho zřizovatele – žalovaného 2), a to do běžných záležitostí vedení školky, ke kterému byla oprávněna a povinna a za které také plně odpovídala právě a jen žalobkyně jako ředitelka. Takto žalovaný 2) hned na počátku prvního školního roku 2010/2011 zasahoval ve školce ohledně kroužku flétny na pracovišti [REDAKCE], následně na přelomu kalendářního roku 2010/2011 do organizace rozvrhu a pedagogické činnosti na pracovišti [REDAKCE], na jaře 2011 byla řešena situace při nepřítomnosti učitelky [REDAKCE] a dále v únoru 2011 podaná stížnost podstatné části zaměstnanců školky (celkem osmi, tj. téměř poloviny) proti chování žalobkyně jako ředitelky, na základě toho proběhla na jaře 2011 ve školce inspekční kontrola, bylo doporučeno sociometrické šetření za účelem řádného fungování vztahů na pracovišti mezi ředitelkou a všemi zaměstnanci, po jeho odmítnutí žalobkyní bylo v červnu 2011 zřizovatelem uděleno žalobkyni upozornění na nedostatky v její řídicí činnosti. Závěry soudu o nevhodně zvoleném způsobu vedení školky ze strany žalobkyně, který od počátku vedl k narušení chodu školky jak uvnitř mezi zaměstnanci, tak navenek ve vztahu k rodičům dětí, je potvrzován zejména tím, že na způsob chování žalobkyně jako ředitelky byly opakovaně podávány stížnosti a petice ze strany významné části zaměstnanců školky i rodičů, neboť bylo prokázáno, že dohoda nebyla možná a podání stížností a petic bylo vnímáno jako jediné možné řešení neustále vznikajících problémů při jinak běžném chodu školky. Na tomto závěru soudu ničeho nemění ani to, že existovala (případně i stejně významná, či i nepatrně větší) část zaměstnanců a rodičů, která žalobkyni jako ředitelce vyjadřovala podporu či proti ní stížnosti nevznášela. Soud shledal, že žalobkyně jako ředitelka byla povinna a nesla odpovědnost vůči všem zaměstnancům a všem rodičům dětí, tedy ve vztahu ke školce jako jednotnému celku za její řádné fungování (uvnitř i navenek). Proto neschopnost žalobkyně dlouhodobě takovýto řádný chod školky jako celku zajistit, je závažným porušením jejích povinností jako ředitelky. Závažnost takto dlouhodobě nefunkčního způsobu vedení školky je dále prokazována tím, že ve stejném období došlo mezi zaměstnanci školky k rozpadu fungujícího pracovního prostředí a mezi významnou částí zaměstnanců školky nebyla ve vztahu k ředitelce funkční vzájemná komunikace. Toto

je prokazováno výsledky dokazování o tom, že dlouhodobě, v podstatě celý školní rok, byla narušená komunikace mezi ředitelkou a její zástupkyní [REDAKCE], vážně narušené byly vztahy ředitelky k učitelkám [REDAKCE] a [REDAKCE] i dalším podepsaným pod písemnou stížností z února 2011. Intenzita nefunkčnosti těchto vztahů je pak prokazována tím, že vedla až k rozhodnutí až poloviny z těchto zaměstnanců k jednostrannému ukončení své práce ve školce, a to i přes jejich několikaleté působení zde.

Z provedeného dokazování je zřejmé, že žalobkyni se jako ředitelce dlouhodobě a v podstatě po celou dobu jejího působení nedařilo sjednotit kolektiv zaměstnanců, ani získat důvěru většinové rodičovské veřejnosti, jak o tom svědčí opakovaně sepsované stížnosti a petice i zápisy z třídních schůzek či pedagogických porad. Žalobkyně sice opakovaně při těchto příležitostech apelovala na zaměstnance a rodiče k jednotnému postupu a spolupráci se vzájemnou důvěrou (např. dle zápisu z pedagogické a provozní rady ze dne 30.8. 2011), ale nepodařilo se jí tohoto docílit, a to ani uvnitř školky, ani vně ve vztahu k rodičům dětí, když sama žalobkyně opakovaně při různých příležitostech neustále poukazovala na to, že není dostatečně informována a není vedena dostatečná spolupráce ani učitelek, ani rodičů. Tyto závěry má soud za prokázané z důkazů o tom, jaké neshody a problémy byly trvale ve školce řešeny od září do června 2011 a jakým způsobem, včetně události ohlášeného chování nezl. [REDAKCE] k nezl. [REDAKCE] v červnu 2011, a toto potvrzují i další události nastalé zejména od 14. 3. 2012 po novém nahlášeném chování nezl. [REDAKCE] tak, jak toto podrobně vyplývá z nesporného průběhu dalších událostí, zejména schůzek rodičů a zpráv odborníků z prováděného šetření v této době. Relativní klid, který dle žalobkyně nastal v době od 1. 8. 2011 do 14. 3. 2012, je jen zdánlivý, neboť i v tomto období má soud za prokázané, že trvaly narušené vztahy zejména uvnitř školky mezi zaměstnanci i v jejich vztahu k žalobkyni jako ředitelce. Soud má toto za prokázané z výpovědí svědkyň [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] i [REDAKCE]. I přesto, že navenek se toto již neprojevovalo otevřenými či písemnými stížnostmi na chování žalobkyně, bylo prokázano, že nadále trval nepříznivý stav na pracovišti, kde nebyla funkční zejména vzájemná komunikace, a to právě vlivem zvoleného způsobu vedení školky ze strany žalobkyně, který sama žalobkyně ve své výpovědi popsala. Soud má z výsledku citovaných svědkyň za prokázané, že právě tento způsob jednání žalobkyně byl negativně vnímán jak mezi zaměstnanci navzájem, tak v jejich vztahu k ředitelce. Soud má po zhodnocení všech provedených důkazů za prokázané, že právě nedostatečná komunikace navzájem a vzniklá a přetrvávající nedůvěra ovlivňovaly i běžný výkon práce, tedy i kvalitu a úroveň pedagogické činnosti jednotlivých zaměstnanců, za kterou právě žalobkyně nese plnou odpovědnost a kterou právě ona svým dlouhodobě nevhodným způsobem vedení podstatně negativně ovlivnila.

Soud při těchto závěrech přihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, zejména k tomu, že všechny slyšené svědkyně při svém výsledku při ústním jednání soudu vypovídaly spontánně a ochotně, avšak při popisování skutečností ohledně svého výkonu práce ve školce v době výkonu funkce ředitelky ze strany žalobkyně, všechny svědkyně (i po časovém odstupu dvou let) toto období emočně prožívaly až tak, že se téměř žádná z nich neubránila slzám, a to právě přitom, když líčily, jakým způsobem žalobkyně jako ředitelka a jejich nadřízená jim ukládala úkoly, řídila, kontrolovala a hodnotila jejich práci a jakým způsobem přistupovala i k jejich pracovní době, případně překážkám při výkonu

práce, ať již z důvodu jejich nepříznivého zdravotního stavu, či nepříznivé osobní či rodinné situace apod. Soud i z těchto skutečností má za prokázané, že žalobkyně zvoleným způsobem řízení školky a vedení jejich zaměstnanců narušila vzájemné vztahy na pracovišti v takovém rozsahu a takovým způsobem, že to negativně ovlivnilo výkon práce, včetně pedagogické, ze strany jejich zaměstnanců, neboť v důsledku takto zvolené činnosti žalobkyně jako ředitelky zaměstnanci pociťovali jak nedůvěru ve vztahu k ředitelce jako vedení školky, tak i mezi sebou navzájem. Tyto negativa, které žalobkyně jako ředitelka způsobila zvolenými změnami ve vedení školky dle svých koncepčních záměrů, nedokázala žalobkyně po celou ani odstranit, ani zmírnit, a to ani poskytováním zvýšených finančních prostředků ve formě osobních odměn. Naopak bylo prokázano, že tato negativa se průběhem času stále více prohlubovala, byla zjištěna a prokázána již při inspekční kontrole v dubnu 2011 a setrvala, příp. se prohloubila i v dalším školním roce od 1. 9. 2011, neboť bylo prokázano, že i po odchodu části původních zaměstnanců školky, kteří nesouhlasili se způsobem vedení školky ze strany žalobkyně (p. [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE]) nedošlo ke zlepšení, a to ani mezi stávajícími zaměstnanci navzájem, ani v jejich vztahu k žalobkyni jako ředitelce. Bylo prokázano, že přesto, že se již navenek neprojevovali konkrétní stížnosti, petice a jiné nesoulady, zůstalo tzv. klima ve školce napjaté a zaměstnanci byli nadále poznamenáni v dřívějším období vzniklou nedůvěrou, nejistotou a obavami jak o svoji práci, tak o její kvalitu a hodnocení ze strany žalobkyně jako ředitelky. Soud má za prokázané, že takto poznamenané vztahy na pracovišti školky negativně ovlivnily i vystupování zaměstnanců školky vůči rodičům dětí, a to zejména z obavy, že ze strany žalobkyně by jejich jednání s rodiči mohlo být ohodnoceno jako žalobkyní výslovně zakázané (dle pedagogické rady ze dne 30. 8. 2011) angažování rodičů do řešení vnitřních záležitostí školky, které si výlučně a výslovně takto osobovala pouze žalobkyně jako ředitelka. Zároveň nadále v kolektivu zaměstnanců setrvala jejich vzájemná nedůvěra daná přístupem žalobkyně k nim jako jednotlivcům, který narušil jejich nutný pocit sounáležitosti a jednoty.

Soud shledal, že v takto (činností žalobkyně jako ředitelky) ovlivněném pracovním prostředí došlo k tomu, že jednotlivé učitelky i další zaměstnanci se zejména soustředily na vlastní plnění svěřených úkolů ke spokojenosti žalobkyně, a proto i nedostatečně vzájemně vnímali případné problémy jiných zaměstnanců při zajišťování vzdělávání předškolních dětí, což v plném rozsahu vyšlo najevo při řešení mimořádné situace, jakou bylo oznámené nepřijatelné chování nezl. [REDAKCE] ze dne 14. 3. 2012 a následný nárůst jeho agresivního chování vůči dětem i učitelkám od dubna do května 2012. I tento další konkrétní případ prokazuje závažnost nevhodně zvoleného postupu žalobkyně jako ředitelky při vedení školky. Soud shledal, že žalobkyně je pak za úroveň a kvalitu provozu a chodu školky jako ředitelka plně odpovědná, tedy bylo v prvé řadě její povinností zajistit zvoleným způsobem řízení provozu školky a vedení jejich zaměstnanců tak, aby školka řádně plnila svůj účel a úkoly ve výchově a vzdělávání dětí.

Protože ze všech uvedených skutečností jak jednotlivě, tak zejména ve svém souhrnu a ve vzájemných souvislostech bylo prokázano, že žalobkyně svojí činností ve funkci ředitelky nebyla dlouhodobě schopna zajistit řádné fungování školky, naopak svojí

činností způsobila vážné narušení pracovního prostředí, vztahů mezi zaměstnanci navzájem i navenek vůči rodičům, což vedlo k významnému negativnímu ovlivnění úrovně školských služeb a vzniku nevhodného výchovného prostředí pro předškolní děti. Proto dospěl soud k závěru, že v daném konkrétním případě byly dány důvody k odvolání žalobkyně z funkce ředitelky dle § 166 odst. 5, písm a) školského zákona. Podstatu pochybení žalobkyně soud shledal v tom, že svojí činností ve vedoucí funkci ředitelky nebyla schopna řádně zajistit výkon práce ze strany učitelek i dalších zaměstnanců školky tak, aby školka plnila svoji funkci, včetně náležité prevence.

Soud proto podanou žalobu v celém rozsahu jako nedůvodnou zamítl, včetně žalovaného peněžitého plnění, neboť nárok na jeho zaplacení byl dovozován a mohl vzniknout právě a jen v případě neplatnosti napadeného odvolání žalobkyně z funkce ředitelky.

Ve výroku II. soud rozhodl o náhradě nákladů řízení dle § 142 odst. 1 o.s.ř., když ve věci byli zcela úspěšní žalovaní 1) a 2), kterým však žádné náklady řízení nevznikly.

Zároveň soud ve výroku III. rozhodl o náhradě nákladů, které v dané věci platil stát. Podle výsledku řízení soud tuto náhradu uložil zaplatit žalobkyni dle 148 odst. 1 o.s.ř., když náklady státu vznikly v dané věci vyplacením svědečného svědkyni [REDAKCE] dle pravomocného usnesení ze dne 30. 10. 2014, a to v částce 128,00 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve lhůtě patnácti dnů od doručení písemného vyhotovení rozsudku, a to ke Krajskému soudu v Hradci Králové prostřednictvím Okresního soudu v Hradci Králové ve dvojím vyhotovení.

Nesplní-li povinný dobrovolně to, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí nebo návrh na exekuci.

V Hradci Králové dne 12. listopadu 2014

JUDr. Šárka Hůrková, Ph.D., v. r.
soudkyně

Za správnost vyhotovení:

[REDAKCE]